

«Б»

Будівельники будували будівлю на бульварі для безнадійних і беззахисних бідняків. Будинок був багатопверховий. Бездоганна будівля була біла та блищала. Бентежився будівництвом багатий бізнесмен, якому було боляче бачити бездомних, безрадісних бідняків.

Безмежна благодать! Батьківщина багата на барви. Блакить бринить бризками на барвінках і бузках. Бракує батьківського будинку де був в безпеці і без бід.

Біля берези білки були. Білка білці бубоніла. Білка байку бубоніла. Була байка безкінечна. Білка була буркотлива.

«В»

Вчитель вчить ввічливості. З вчителем відчувається впевненість у вихованців. Вчитель це відтворення у вихованців всього важливого. Вчителі вчать всьому, і вчать всьому вихованців. Без вчителя вихованцям вчитися важко. Вчитель – це вихований, ввічливий, вражаючий вміннями. Вихователь – виховуючий, вміючий, вмовляючий.

«Вередники»

Велетень та віслик – вередники. Веселий велетень велів веселитися віслику. Віслик відмовився. Велетень вигнав віслика і вирішив веселитися. Втопився він та впав відпочивати. Відпочивши, велетень взявся вариво варити. Важко велетню без віслика. Вийшов відшукати віслика. Віднайшовши, він вибачився. Всклі вередники вдвох воркують та веселяться.

Валя вихователь. Ще вона вчить в`язати й вишивати. Вчора Валя вчила Віру виконувати вікрійку вишиванки. А ввечері вона вчила Віру вишивати візерунки на вишиванці. Валя вмілий вихователь.

Весною Варвара висаджує вишні. Валеріан ввечері виходить на вулицю. Вранці всі всміхаються. Вдень веселяться вдачам, вчинкам виробленим. Відпочинок виходить вдалинь.

Віктор валенки вдягав.

Взувшись вже він вирушав.

Вирішив відкласти він вечерю. Вражений він вибіг до вітальні.

Віктора ведмідь візитом вшанував.

Вчора ввечері Василь вимив ванну. Він вийшов во двір і вилив воду. Вода в ванні вилилась на Василя. Василь витягнув велике відро і вилив воду.

Ведмідь у великому вольєрі. Ведмежа вміло володіє велосипедом.

Вранці Варенька встала, вмилася, відкрила вікно і відчула весну. Вразило Вареньку вдих весняного вітру. Вітер віяв над всесвітом і вабив все вкруги. Все вмить воскресає і вражає та веселить Вареньку

Валя вивчає валеологію. Вона виховує власного сина Володю. Він вміє варити вареники. Вони весело виконують вправи з валеології.

Віола взяла відро з водою і весело впорхнула в вагон. Вона вимивала величезні вікна. Впоравшись вийшла. Вранці, вередливий вітерець вагаючись ворухив вогненне волосся. Віола вдивлялась ввись. Вже весна.

Ваблять видовищні види, вдалий відпочинок. Варто виїзджати ще весною. В
вечері вдивляємось в виблискуюче море. Вражаючи відчуття. Вирушаємо
вечеряти, відмінні ванільно-вишневі вершки. Вранці виходимо в вітальню
веселі.

Вовчик по вулиці возив ведмежа. Ведмежа у возику великі і веселі. Взяв Вова
ведмежа за вухо. Великого ведмедика важко витягнути з візочка. Вирішив
Вовчик втікти від ведмежати.

Веселка весною веселиться.

Ведмедик вибіг вгору.

Весна веселить ведмедика.

Вишні висять в лісі.

Всім весело весною.

Високо над водою височіють верби. Вербові віти мов волосся в`ється на вітру.
Під вербами виріс в`юнець. Їх відображення виблискуює у воді. Вода всміхається
вербам.

Встала весела весна. Віяв веселий весняний вітер. Вибликувала вода у
водоймах. Веселі вільхи вигиналися від вітру. Вони витягували віти до верху.
Весна вибликувала веселістю.

Галя гуляла и гнала гусей. Галя гукала гусей до гурби. Гуси гуртом гучно гелготали. До гаю гуртом гуси гуляли. В гаю Галя гукала Гришка. А Гришко в гаю гриз грушу гучно. І на гітарі гарно грав.

Ганна і Георгій гаєм гуляють, глядять за грайливими і гарненькими горобчиками. Галина Генадіївна готує їм гостинці : галушки, гриби, гуску. Георгій з Ганною гладять її голівку і говорять – гарна господиня!

«Д»

Дівчинка Даша додому дійшла. Дійшовши додому дала дідусю Дмитрові Дмитровичу добрий дружок. Дивився дідусь на дарунок та дивувався, дорогі духи дала Даша. Дякую дитинко за доброту.

«Директор»

Діяльність директора дитячого дому – допомагати дітям досягнути досконалості.

Діти думатимуть довго, діятимуть добре. Добрі дії дітей – дарунок доброму директору. Для директора дорощий дитячий добробут. Дорогою до дитячого дому, директор довго думав і додав:

- Діти – це диво!

- Давайте дітям добре дозвілля!

- Даруйте дітям – достойне дитинство!

Дівчина добре дружить з дітьми. Діма і діти допоможуть дідусеві. Дідусь дав дітям диню. Диня дуже добра. Діти дякують дідусеві за диню.

Діти дошкільники в дитячому домі дуже доброзичливі. Доброта дітей доречна. Довкілля довіряють дітям. Діти дбайливі до довілля. Дорослі дякують дітям за допомогу – «Дякуємо дітки!»

Дружно друзі добрі дружили. Десь далеко у діброві дім всі дружно доробили.
Все дріма діброва, друзі вже добрали дрова. Добрили друзі з дровами до
дібрового дому.

«К»

Ксенія Кондратюк – краса Краснодарського краю. Кароока красуня. Колись
Ксенія клеїла на картину казкових красунь. Це її краща казка.

...

У Катрусі є кішка, котик, кошенья. Кішка кормить кошеньят, котик красень
куштує кашу. У куточку кошеньята, катають клубок. Катруся кроє
кошеньятами капелюшки.

Катя і Костя копали картоплю. Костя копав корчі. Катя кидала картоплю на
купу. А Карина кидала картоплю в корзину. Кирило котив корзину в кладочку.
В кладочці кидали картоплю в корито.

«Клоуни»

Кльопа та Капризка - кумедні клоуни. Кудлатий клоун Кльопа капелюхами
кидався. Капризка кумедним костюмом красувалася і кольоровими кульками
кидалася. Клоун Кльопа кричить:

- Красуня, крути колеса, а я кататимуся і кувиркатимусь. Капризка кульбіти
крутила, а Кльопа по колу кувиркався.

- Кльопа – кращий клоун. Я кохаю Кльопу

Катерина катить колесо, а котик Кеша кружиться на коврі. Катруся купує корм
для котика. Катерина купує корзину. І крутить кружева з кружечків.

Коршак клював клювом каміння. Красиві крила коршака клопотіли.

Калини куст квітчав, коршак кричав. Казкові крики коршака кохали краєвид.

Катя каталася на ковзанах. Костянтин катав Карину на ковзанках. Кирил купував ковзани Каті. Карина купувала у крамниці ковзани.

Квітець квітує карпатськими квітами.

Коломийко корчував корчі калини.

Кульбабова ковдра квітла у квітнику квітучими квітами.

Кури клювали кукурузну крупу у курнику.

Костянтин кував красеня коня у кузні.

Кінь колотить копитом коло криниці. Курка крокує коло кудрявого кабана.

Крізь кущі крякала качка. Кирило кричить козі.

Колись ми купили квіти у Криму, де красиві краєвиди. Купили ще карту Крима.

Красиво в Керчі, красиві, кольорові, квіткові клумби, клени, каштани.

Контрастубть квітучі кущі. Крокуємо, а кругом краса. Кумедне кошення, кілька камінців кругленьких катає.

Коля купив Каті красиві квіти. Квіти колись квітли на клумбі. Красиво

красувались краплі на квітах. Квіти клонились до Каті.

Квітець квітує. Квітнуть квіти. Как казково і красиво. Кульбабки, крокуси,

каштани – кольорові квіти. В квітні квітучі квіти квітнуть.

Заєць-злодій з`їв зелень. Зуби у зайців здорові. Зимомо зайці збираються у зграї. Захар Загорулько здобув зброю та зі злістю знищує зайців. Захар завжди зимою зігрівається зеленим змієм. Зненацька зірвалася зла завірюха. Захар змушений зріктися зустрічі з зайцями. Зухвалі зайці зненацька знову залізли зранку в загін з зерном. Захар здався.

Зайчиха заспівала зайчику. Зрадівши зайчик заснув. Зачиха заспівала звечора. Заколисала зайчиха зайчика. Зайчик заснув. Зайчик заколисаний.

«Л»

Ластівки літають у легендарному Львові. Лисички у лісі лисенят леліють. Лісник лічить липи. Лосеня ласкаво лагистя у листі. Левенята лоскотять левицю.

Людмила має ляльку Лолу. Вона лоскоче її ланцюжком. Лола ласкаво сміється, Лола лагідна як льон. Людмила любить Лолу, за її люб`язність.

Леви любили лапою ламати. Любили лежати та лаврове листя лизати. Люди ловили левів. Люди левів ліхтарями лякали. А лебеді лишалися по лісах літати.

Лариска любить ласощів, ляльки, любить ліпити літаки, ланцюжки.

«М»

Міла милом миє Марину. Марія Максимівна має машину Мазда. Михайло мріє про майбутнє майно. Міра міркує. Маргарита міряє мереживо.

-Мур-р-р-р, мур-р-р-р,

Мури-р-ри

Мурчить Мурочка моя.

Мурка маленьку мишку мала.

Мама моя мене малювала.

Мила митись може.

Моя мати має мрію. Ми маємо можливість милуватися морем. Моя матуся мріє про моє майбутнє, що ми мандруватимемо по морях. Мандруючи ми милуватимемося Мальдівами. Моя мрія милує мене в моєму майбутньому.

Меланка та Микола малюють маленьких медвежат. Медвежата на малюнку молоком, а молоко мліє. Маша мете метлою. Меланка та Микола милуються мамою.

Молодші малюки малювали на малюванні. Михайлик, Маруся, Микола малювали малюнки. Михайлик малював машину. Машина мчалась до магазину. Маруся малювала мімози. Мимози малинові. Микола малював метеликів.

Маринка малює на мольберті маму. Мама миє милом Микиту. Микита маленький. Мама милується маленьким Микитою. Марина молодець.

«Н»

Ніна намагалася намалювати неповторне. Намалювала неповторний. Її ноша нести найкраще народу.

Неухильно насувається Новорічна ніч. Новорічний настрій наполегливо надходить на наше населення. Насувається Новорічна невгамовність. Нові події надають натхнення.

Нестор ніколи не нудьгував. Намагався навчитися ниряти, бо ніколи не ниряв. Найбільш нервував через насмішки. Наляканий, але намагався нирнути. Насправді, Нестора невдачі надихали.

Наталя Назарівна Нестеренко ніколи не наважиться намалювати натюрморт. Настала нова надія. Ніби нам необхідно надати навантаження. У неділю нам надійшло з небес натхнення.

Наталка та Назар набігались навпередки. Налаштували намет, насичена неділля. Надалі нарвали невелички незабудки. Наварили навару з малини. Наїлись Назар та Наталка.

Наталка намалювала натюрморт.

Нічне нібо наче натюрморт.

Наталка наче надумала ніжні «ноти» натюрморту.

«Ноти» натюрморту навали надих.

Наталка несе натюрморт Назару.

«О»

От-от осторонь од осоки обнадійливо одлетять оси. Оси, ось і осінь.

Олександр Олесь описував осінь : оніксовими оксиморонами, оксамитовими октавами. Однак осінь отрує, осінь одкидає, обриває, обдурює. Однак, образ осені осліплює.

Оскільки Олена особа охайна, освічена. Олексій обміркував одруження.
Одружились оксамитовою осінню. Одружені обіцяли оберегати один одного.

«П»

Прекрасна посмішка прикрашає подруг. Подумки повертаємося до посмішки.
Пригадуємо переважно позитивні періоди повсякденної поведінки. Бо позитив
перемагає проблеми.

Пішов Петрик у поле,
Побачив Петрик півонію.
Півонія ніби посміхалась Петрику.
Петрик підійшов і погладив півонію.
Петрик повеселішав та пішов посміхаючи

Петя пішов полем. Побачив пожевклу пшеницю. Пшениця потрібна щоб пекти
пиріги, пампушки, паляницю. Петя придивився побачив пташку перепела.
Потім пташка піднялась полем повертаючи погляд.

Поліна придбала підручник для практика. Прийшла з підручником до
подружки. Подружки ночами писали по підручнику. Після підготовки до
практичних, пішли прогулятися. Після прогулянки подружки пішли за
покупками.

«На практиці»

Поварята – практиканти прийшли на практику. Повар поварятам повторював
правила.

- Правила прості, - промовив повар.
- Пам`ятайте поварята, по-перше – повар приготує, потім покуштує, пізніше
пригощає. Поварята послушали, поміркували і повідомили:
- Праця повара – прекрасна професія!

«Р»

Рано ранок розпочався. Розгалуджена річка розвивається. Роман рибалить. Риба різного розміру розміщується у ранець. Роман рішуче рушає. Розбираючи різноманітну рибу. Роман реготав від радості.

На Різдво родина раділа. Родичі репетували й римували. Родина розповсюджувала різні різдвяні роботи. Родичі розважалися. Різдво – це розподіл радощів з рідними.

Рима розкажує різні розповіді. Розкажує, як рухається риба в річці. Розкажує різноманітні рецепти. Рима різнобічно розвинута робітниця.

Роман радіє розквіту різних рослин. Роман радіє з рідними разом. В ранці розцвіли рози. Роза розцвіла різнокольорова. А ромашки розцвіли біля річки.

Розбираємо речі. Родина радіє. Рідко ми рушаємо разом рибалити. Ривок, рибка ще рибка, рухливі, різноманітні види риб. Розповімо рідним про рибалку. Розпускаємо рибку.

Ранкова роса рясніє на рослинах

Руся радісно роздивлялась її. Раптом розгледіла равлика, що розташовувався у розмаїтті ромашок. Руся розповіла рідним, що робила ранком.

Ромашки ростуть рясно. Рита рве ромашки. Руслан радує Риту. Радить разом розказати про ромашки.

С

Середа. Світить сонечко. Соня сяє як сонечко. Сьогодні у Соні свято. Соня студентка і у неї скінчилася сесія.

Сьогодні світить сонце. Спека стала сильною Сашко стрибнув і стукнувся. Софія сміялась над Сашком. Сумний стояв Сашко і стирив серветкою сльозу. Соромно стало Софійці.

Святковими сніжинками

Спокійно січень сіє

Сніжними сніжинками

Синиць сліди синіють

Столиця снігу, світла сяйво;

Солодка суміш – серцю свято!

Січнева сніжна сила славно,

Скрізь спішить святково, справно.

Син смакував сік зі старого стакану

Синя сукня стала світлою.

Сам собі сказав «Спасибі»

Сім снопів сіна стояли у селі.

Старий сусід стояв на самому сонці.

Сьомого серпня сталася серйозна ситуація.

Сергій спокійно спозаранку створює спаржевий салат. Стелла у Сильвії снідають смачними сандвічами. Сашко споглядає сливи. Семен сушить судак на сітці. Софія садить саженці в садочку.

...

Старий Семен слюсарював. Сушив віно. Садив салат, селеру, смородину.
Стріляв по сороках. Стара Софія спочатку спала. Їй снилися сині слони. Потім
вона сиділа сиднем та симулювала страшні симптоми серцево-судинного
синдрому.

Свтає. Сонечко сяє. Сорока під сосною сидить собі, сміється:

- Соловейко на скрипочці смиком срібні струни смикає.

- Синичка співи співає.

- Стрекоза на сопільці стрекоче.

- Сизий селезень синичці свистить.

От сміхота!

Сипле снігом сніговик,
сніжні стріхи – смик – смик,
снігосяйва сіє сон,
Сном ступає сніжний слон,
Снігохоботом сурмить,
Сніговіє снігомить.
Спілих сніжок соковить
Слон смакує, сніг – скрипить.
Світить сяйва срібний сон,
Сяйву сниться сніжний слон.

Свято святкувала сім`я в січні. Січень скоро скінчиться і сятиме сонечко.
Сонечко сьогодні сяє. Соловейко співав сьогодні.

Серпнева спека, сонце сяє. Сорока стежкою стрибає. Суничку смачну споживає.
Струмком спинилась спочивати із соловейком спілкуватись. Спека спала, сонце
сіло. Сороку в сон суто схилило.

«Т»

Тарас тримав троянду для Тані. Таня трохи турбувалась. Таня трохи
турбувалась бо Тарас тепер у Тернополі, а Таня у Трускавці. Трагічна трагедія
трапилась у Тараса і Тані.

Тільки у травні так тихо. Трава тішить тварин. Тетерев тьохкає. Теплота
торжествує. Тремтить тендітний терен.

Тисяча тарганів тягнули тундрою тухлого тюленя. Так тяжко транспортувати
таку тушу. Товстий тюлень тхнув. «Тяжкий тріумф!» - торохтіли таргани.
Трагічний талан торкнувся того тюленя. Тупот тисячі тарганів турбував тиху
тундру. Такий талановитий твір творив трохи тверезий, «торкнутий» Трохим.

Тітка Таня тримає тонус. Талановито танцює танго. Її танець наче театр. Його
трансляють на телебаченні. Тепер Таня телезірка.

Тарас таємно танцює у театрі. Таня тримала троянди для Тараса. Толя
телефонував Тарасу, а Тарас телефонував Тані.

Ш

Шура шила штори шовкові у школу. Широкі штори Шура шнурувала.
Шила швидко, шлях за шляхом. Шикарні штори у школі.

У

Удот улїтав, уникаючи Уляну. Уляна усвідомлювала, умовою успіху є уважність. Угледівши уривком удота усміхнулася.

Г

Гуркоче гаєм гомінким –
Готує гайворон гніздечко,
Господу гіллячком гнучким
Густою глиною гарненько,
Гайнували гаєм гомінким:
Голодний гайворон гнівився,
Галява галас говіркий,
Гніздо – грабіж ця гніздиться.

Л

Люблю літо. Ласкавий літній ливень. Лісом ліниво летять лелеки. Ліна лежала на лісовій лужайці, і ліс лелеяв її ласкавою, літньою любов`ю.

«О»

О

Олена одеситка. Олена оригінально одягається. Обрати образ для Олени – це обов`язок. Олена таким образом описує особистісні ознаки. Тому оточуючі озираються на Олену.

«Кожен звук промовляє до мене»

Звук, безперечно, невід`ємний елемент у нашому житті. Людина кожен день чує різні звуки: шелест листя, розкати грому, стук дощу, свист, плескання в долоні, шепіт коханого та багато інших. Звуки збагачують наше життя, кожен з них несе свій окремий меседж і неповторний зміст.

Ми реагуємо на звуки кожною клітиною свого тіла; і різні звуки по-різному сприймаються нами. Звуки, які видають найдорожчі в житті люди, сприймаються з особливим трепетом. Плач дитини нас засмучує, від його сміху і радісного голосу нам стає добре і спокійно. Кожен звук, що промовляють наші близькі ми беремо близько до серця, впускаємо їх у нашу душу. Ми даруємо людям любов, турботу, теплоту. І в багатьох випадках ми передаємо свої почуття через звуки. Ми підсилюємо поцілунку, коли цілуємо свою дитину (тим самим кажемо :»Як сильно я тебе люблю»), ми шепочемо їй на вушко ніжні слова, ми постукуємо легенько по спині. Скільки любові в цих, здавалося б, звичайних звуках.

Кожен звук, який ми промовляємо до коханої людини, несе в собі світлі й позитивні почуття і емоції.

Промовляйте більше добрих слів, ніжних звуків, даруйте людям щастя й позитив. Кожен звук промовляйте до них з любов`ю.

* Дев`ять місяців крихітка знаходиться у животику своєї мами. І, дивовижно, як вона реагує на звуки. Турботливий голос мами визиває одну реакцію, заспокійлива музика змушує немовля притихнути. Татусевий баритон може викликати бурхливу, емоційну і головне, радісну реакцію. Але найважливіше, щоб кожен звук промовлявся з любов`ю.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Кілька днів поспіль лив дощ. Мені не було холодно, чи моторошно від нього, бо я чекала його з нетерпінням. Лише перед ним можна не ховати свої сльози. Я не виходила з дому. Стоячи біля вікна, я слухала його шум, він нагадував мені твій голос, такий вільний, веселий, рідний, і такий теплий... Ось як ця гроза. З вікна було видно каламутні потоки, які мчали по мокрому асфальту. Стовбури дерев були чорними, здавалося вони просякнуті вологою. Сумно було. Не знаю, чомусь дуже багато людей не люблять дощ, а мені тебе, і тому завжди коли я бачу хмари, я посміхаюся – тобі.

Вранці виглянуло сонце, небо сяяло блакиттю. Я знаю, то була твоя посмішка мені, так дивно, ти даруєш мені дощ, щоб я могла розтопити минуле, а з сонцем ти загоєш всі мої рани, які немов калюжі замилювалися на душі.

Врешті-решт можна прогулятися. Я поспішила в парк. Де-не-де на стежках були калюжі, але й вони танули майже миттєво. Повітря було напоєне ароматом свіжої зелені, пахло травами, землею, невідомими мені дикими квітами. Птахи раділи чудовому дню. І на душі було тепло, бо ти був зовсім поряд зі мною – у серці. Було сумно лише тому, що я не могла покликати дощ, щоб бути з тобою, хоч на мить, та він знає, що я сумую, і він прийде я знаю, і я бачу тебе, обов'язково.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Людина – це не тільки зовнішня обкладинка, але й внутрішній зміст. Тільки побачивши людину неможливу відразу зрозуміти яка вона. Багато людей намагаються виразити свій внутрішній світ у своєму зовнішньому вигляді, але цього замало. Внутрішній світ не можна описати до кінця, підвести до якихось точних характеристик. Пізнати людину нам допомагає спілкування.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

У думках ми промовляємо до цікавої нам людини. Так багато можна виразити словами, так багато можна зрозуміти під час розмови. Спілкування – це, в якомусь розумінні, і ціль, і спосіб нашого життя. Неможливо уявити дитину без спілкування з батьками, хоча дитина вперше починає спілкуватися з мамою, так вже закладено природою.

Існують також люди з вадами зору. Для таких людей слова – це провідник у житті, адже тільки через слово вони пізнають цей світ.

Якими би різними не були люди, за характером, інтересами, всеж-таки є те, що об'єднує всіх людей – це слово. Тому кожній людині потрібно на протязі усього життя самовдосконалюватися, підвищувати рівень культури мовлення, а саме читати художню літературу, відвідувати театри, музеї. Кожен, хто буде притримуватися цих золотих правил, завжди буде побаченим...

Презентування себе

У собі я ціную такі професійні якості:

- 1) Цілеспрямованість
- 2) Пунктуальність
- 3) Доброзичливість

4) Само досконалість

5) Терплячість

б) Дуже серйозно відношувь до організації навчально-виховного процесу

Я обрала цю професію тому, що я дуже люблю дітей, ще з маленьких літ я піклувалась і виховувала однолітків та маленьких дітей знайомих. У школі я допомагала однокласникам у навчанні, допомагала їм усвідомити усю важливість здобуття базової освіти. Найкраще за все я вмію організовувати колективну діяльність.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Мова – це душа народу. Хто рідну мову зневажає, той матері не шанує. Мова – це найдорожчий скарб. Без поваги до рідного слова не може бути духовної культури. Хто володіє словом, той володіє світом. Скажи мені, щоб я тебе побачив. Так, як сонце світить всьому живому на землі, так знання мови освітлює життя.

Щодня ми вступаємо в десятки, сотні, різноманітних контактів: у сім'ї, на роботі, на вулиці. І від цих контактів залежить наш настрій, наші успіхи, наше самопочуття. Нам щоденно доводиться спілкуватися не тільки з тим кого ми добре знаємо, або любимо, а й з багатьма незнайомими або навіть неприємними людьми.

Тому вміння спілкуватися, дотримуватися певних норм і праил спілкування в різних обставинах є невід'ємною складовою коректної людини, важливим показником нашої культури.

Жодна людина не існує сама по собі. Дорогі друзі, товариші «Будьмо взаємно ввічливі».

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

У нас зараз «жахливий» час, оточуючі люди нічого не бачать і нічого не чують.

Треба інколи прислухатися до оточуючих людей, що робиться у світі.

Зараз молодь не чує навіть своїх батьків, а вони бажають їм тільки найкращого. Молодь навіть не попросить пробачення, чи не уступлять людям похилого віку місця в трамваї чи в автобусі, виражаються нецензурними словами. Щоб тебе побачили та почули, треба говорити та робити добрі вчинки. І іноді близькі на стороні люди тебе побачать та почують.

Не забувайте, що як ви буде не до людей, так і люди до вас.

«Кожен звук промовляє до мене»

Буває так, що люди не спілкуються через втому чи небажання. Як добре було б якщо ми спілкувалися більше, виражали свої думки, переживання, ділимося радістю з іншими. Люди багато мислять, але не відкривають таємниці своїх думок. А як цікаво почути розповідь. Так давайте будемо спілкуватись і радіти живому спілкуванню та бесіди.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

В наш час люди дуже рідко бачаться, більше проводять часу на роботі і не мають змоги побачитись з друзями, родичами, знайомими. Інколи потрібно відволікатися від справ і відвідати близьких нам людей. Життя часто несподівано змінюється, люди переїжджають і ми не в змозі їх побачити. Так скажи мені, допоможи зробити, крок на зустріч і ми з тобою неодмінно побачимось.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Василь як завжди їхав до школи звичайною дорогою. За вікном його автобуса плавно пропливали вже до болю знайомі та любі йому пейзажі. Позад нього сиділа компанія молодих людей. Вони бурно обговорювали «тусовку на днюху у знайомої дівки». На нормальній людській мові це «святкування дня народження знайомої дівчини». Мова Шевченка та Лесі Українки була зовсім незнайома цим молодим юнакам. Вони розмовляли на своїй, тільки їм зрозумілій мові «підворотні». Молоді люди самі свідомо відмовлялись від прекрасної мови, дарованої нам нашими предками. Василь подумав : «Як несправедливо створений світ! Те, що маємо не цінуємо!» Для нього було нездійсненною мрією промовити, хоч одне єдине слово на рідній мові...

Голос кондуктора оголосив потрібну зупинку. Василь вийшов. Зупинка називалась «Школа для німих дітей».

«Кожен звук промовляє до мене»

У світі багато надзвичайних речей, над якими ми рідко розмірковуємо. Серед них – звук. Звук дощу, звук вітра, звук рідного голосу – такі речі без яких не уявляємо життя.

Хіба це не щастя мати змогу кожний день чути голос коханої людини, рідних та друзів.

Я працюю вихователем у дитячому садку впродовж усього дня чую дитячий голос. Діти випромінюють усе найкраще, що є в нашому житті. Дитячий сміх не порівняти ні з чим, він одразу ж підіймає настрій оточуючим. І дитячий плач також не залишає нікого байдужим. Багато відчуттів можна передати звуками.

Звуки оточують нас всюди. Звуки природи дивують своєю красою. Чи звертали ви увагу як звучить дощ, вітер – це схоже на дивну мелодію. А які звуки утворюють, вимовляють тварини, хіба це не диво?! Мову дельфінів, наприклад, вже багато років вивчають вчені і використовують у різних науках.

Звуки – це те, що робить наше життя яскравішим, це те за допомогою чого ми можемо передавати наші почуття та емоції. Звуки прикрашають весь світ і все життя.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Спілкування для людини – це найголовніша річ у життя. За допомогою спілкування люди висловлюють свої думки, почуття. За допомогою спілкування діти пізнають навколишній світ.

Кожна річ у цьому світі повинна про себе розповісти. Наприклад, гарна квітка розповідає про себе своїм виглядом, своєю красою. Люди спілкуються не тільки

словами, але й жестами, мімікою. Спілкуючись люди представляють себе і все, що їх оточує!

М. Рильський казав : «Плакайте мову, Пильно й ненастанно. Паліть бур`ян.
Чистіша від сльози...

«Кожен звук промовляє до мене»

Майже неможливо собі уявити життя без таких речей як: звук рідного голосу, звук дощу, звук вітру, звук який промовляють птахи. Велике щастя чути голос коханої матері, дорогої дитини, своїх друзів.

Звуки оточують нас всюди. Якщо перейти до лісу ми маємо можливість, відчувати казковий світ природи який ми чуємо у співі птахів (зозулі, іволги).

Мову тварин, звуки їх багато років вивчають вчені і використовують вже багато років у різних науках.

Лаврентьєва Поліна Андріївна

1. Я вважаю, що яскраво вираженими якостями в мене є комунікативність адже це є початком спілкування та взаємин з оточуючими мене людьми; ціленаправленість; працездатність; вміння яскраво та зрозуміло пояснювати матеріал, тако ж маю креативну натуру, надійність, відзивчивість.
2. На сам перед цю професію я обрала вже давно, адже я люблю дітей, вмію знаходити з ними спільну мову, вони відповідають мені взаємним. Так як в мене є молодша сестра, вже з молодших років я знаю як зацікавити, заспокоїти, розмішити, виховувати та навчати дитину. Діти це квіти, тому вважаю, що треба з трепетом підходити до кожного, бо кожен є індивідуальним.
3. Я вважаю, що найкраще за все в мене виходить проводити роботи з аплікацією, малюванням, зацікавлювати дітей способом творчості та уявлення.

Рябоконева Светлана Николаевна

Меня зовут Света. Я очень люблю детей. У меня спокойный характер и уравновешенная психика. Обладаю культурой человеческого общения. Трудолюбива, уверена в себе, ответственная, дисциплинированная. Обладаю

организационными способностями, креативным мышлением. Умение находить общий язык с окружающими. Позитивными взглядами на жизнь.

Эту профессию я выбрала по зову сердца и считаю это своим призванием. Лучше всего у меня получается находить общий язык с детьми, рисовать, лепить, конструировать, доходчиво доносить информацию.

Я, Крадажон Юлия Павловна, мне 30 лет.

Ценю такие качества в себе как самостоятельность, сбалансированность, умение быстро принять решение. Коммуникабельность, целеустремленность, доброту, лояльность, способность креативного мышления, стойко переношу трудности.

Я выбрала профессию воспитателя потому что очень люблю детей, способна их понимать.

Считаю эту профессию самой важной из всех профессий.

У меня получается организовать с детьми дошкольного возраста любой вид деятельности. Это игры, забавы, сюжетно-ролевые игры. Подготовка детей к утреннику, занятие по математике, изобразительной деятельности, лепки, аппликации.

Я, Гульвачук Ольга Костянтинівна, 1978 р. н.

У 2009 році влаштувалася на роботу, на посаду вихователя в ДНЗ №12 в м. Одеса, до групи раннього віку.

Мої професійні якості, я сбалансована, комунікабельна, дуже цілеспрямована, охайна, вмію працювати з дітьми. Я обрала професію вихователя, тому що в дитинстві багато спостерігала за працею вихователя, ким була моя тітка. Мені подобалась її праця, ставлення до дітей, я ще тоді вирішила піти по її стопам вихователя.

Я вважаю, що у мене краще за все виходить, це знайти спільну мову з дітьми, починає з раннього віку. Вміння утримувати увагу дітей коли це потребується, наприклад на занятті, дуже люблю приймати участь в творчій групі.

Організовувати прогулянки, екскурсії.

Терехова Анастасія

1. Комунікабельність, відповідальність, працездатність, щирість, врівноваженість (в собі ціную).
2. Я обрала цю професію, тому що я дуже люблю дітей і завжди мріяла стати вихователем.
3. В мене найкраще виходить спілкуватися з дітьми, знаходити з ними спільну мову. Організувати дитячі свята.

Меня зовут Павлова О. О. Мне 24 года. Я пришла в эту профессию осознанно. Для меня важно что бы моя работа приносила пользу, а пользу работы логопеда трудно переоценить так как четкость речи открывает для ребёнка неограниченные возможности при выборе профессии в будущем.

Я легко нахожу общий язык с детьми любого возраста. У меня нет вредных привычек.

Прасолова А. С

Я ціную в собі цілеспрямованість, відповідальність, добродушність і добре ставлення до дитини. Зацікавленість навчати дитину першим шагам в доросле життя, не має шкідливих звичок. Я обрала цю професію тому, що хочу навчити дітей доброті і хорошему відношенні до інших. Я дуже люблю дітей, мені з ними цікаво, дивитися на те як вони себе поведуть, як виконують задачу яку вихователь задає, і просто спілкуватися з дитиною. Я швидко нахожу спільну мову з дитиною, їй зі мною цікаво.

Я Світлана, мені 32 роки.

У собі найбільше ціную бажання ніколи не зупинятися на досягнутому.

Завжди ставлю перед собою мету яку важко досягнути. Вмію прислухатися до людей, і підтримувати їх у важких ситуаціях.

Відповідально ставлюся до своїх обов'язків.

Цю професію вибрала бо дуже люблю .

Я, Танасова Ірина Василівна.

Обладаю і ціную такі якості як: доброзичливість, відповідальність, вміння знаходити спільну мову з колективом, з дітьми.

Я обрала цю професію тому, що я дуже люблю дітей і отримую задоволення від спілкування з маленькими дітьми.

У мене найкраще виходить малювати, спілкуватися з дітьми різного віку, та проводити екскурсії з ними на природі. Ця професія важлива і я все зроблю для того, щоб стати дуже хорошим вихователем.

Я Штабова Олеся Григорьевна. Мне 30 лет.

Ценю в себе такие качества : коммуникабельность, настойчивость, интеллектуальность, активность, вредных привычек нет. Выбрала эту профессию потому что люблю детей и хочу быть всегда рядом с ними. Получается у меня хорошо рисовать, лепить, играть в пальчиковые игры, вести с ними хоровод.

Меня зовут Бричак Оксана Николаевна.

Мне 18 лет, 1992 г. В Татарбунарском районе в селе Борисовка. Мой родной язык молдавский. Я выбрала эту профессию потому что очень люблю детей и имею к ним подход. В себе ценю спокойствие, целенаправленность, умение общаться с детьми. Очень люблю читать стихи, сказки. Я очень хочу работать в вашем детском саду.

Ротер В.

Найбільш всього я ціную в собі такі професійні якості – відповідальність, комунікабельність, креативність, працьовитість, цілеспрямованність, любов до дітей.

З дитинства мріяла стати педагогом, тому що дуже люблю дітей. Хотіла б навчати дітей чомусь новому. Виховувати в них особистість, любов до природи, до родини.

Більше всього люблю з дітьми малювати, проводити з ними різні розвивальні та спортивні ігри, займатися математикою, вчити граматики.

Ось чому я обрала професію вихователь.

Макарова Л. В.

Найбільш я в собі ціную такі професійні якості:

- любов до дітей;
- комунікабельність;
- креативність;
- відповідальність;
- організованість;

- роботоспособність;
- целеспрямованість;
- общительность.

Ще з дитинства я мріяла стати вчителем, бо вже люблю дітей, мені подобається навчати їх чомусь новому, виховувати в них розвиненну особистість.

Більш за все мені подобається проводити заняття з образотворчого мистецтва, довкілля.

Мене звать Гайдарчук Ірина Олександрівна. Мені 20 років. Найбільше всього в собі я ціную комунікабельність та повагу до людей з якими я працюю. Я щира та надійна. Цю професію я обрала, тому що я дуже люблю дітей, люблю проводити з ними час, роботу проводит з ними. Другої професії я собі не можу уявити, на мене можна розраховувати.

Мене звать Солодінська Катерина Олександрівна. Я ціную в собі комунікативність, почуття відповідальності. Я обрала цю професію тому що мені подобається те, що ти можеш вкласти в дитину щось, добре, корисне. У мене непогано виходить організовувати свята, знаходити мову з дітьми, зацікавити у процесі пізнання якихось нових знань.

Меня зовут Емельянова Елена. Мне 23 года. Я обладаю такими профессиональными качествами как: ответственность, трудолюбие, креативность, коммуникабельность, целеустремленность, доброта. Почему я выбрала эту профессию? Скорее всего благодаря моим первым воспитателям, я хочу быть на них очень похожа. Я очень люблю детей. Что у меня лучше всего получается проведения утренников, лепка, аппликация.

Я Дяуріна Тетяна Володимирівна. Я ціную деякі професійні якості у собі – це відповідальність, піклування, відзивчівість, зібраність, здібна до роботи, ціленаправлена. Я обрала цю професію з-за того, що люблю дітей, мені подобається грати з дитиною виховувати і водночас набувати навички.

В мене найкраще виходить відволікати сумну дитину всіляку її розвеселити.

Я Барбулат Олеся Олександрівна, мені 26 років.

Я комунікабельна, без проблем знаходжу спільну мову з дітьми різного віку, швидко реауюю на різні ситуації. Вмію організовувати колектив і в короткі строки отримати потрібних результатів. Я надійна, дотримуюсь даного слова, відповідальна. Приймаю активну участь в житті колективу.

Тому що саме з маленьких дітей починають формувати достойного обізнаного вихованого, активного громадянина. Можу організувати дітей різного віку і зайняти їх цікавою грою, яка б подобалась кожній дитині.

Мене звати Гнатуша Л.А. Мені 31 рік. Мої професійні качества це інтелектуальність, лояльність, працьовитість.

Чому я вибрала цю професію? Тому що діти це моє життя. Що у мене найкраще виходить. Спілкуватися з дітьми. Бо я сама у душі ще дитина.

Мене звати Олександра, мені 29 років.

Я дуже люблю дітей. Мені подобається проводити з ними багато часу, вчити, но грати з розвивальними іграшками. Люблю багато гуляти на свіжому повітрі та спілкуватись на тему природи і на теми які стосуються дітей цього віку. Розвивати любов до довкілля.

Я дуже комунікабельна, не маю дурних навичок, дуже спокійна і щира. Цю професію я обрала тому, що вона корисна та важлива. Мені хочеться допомагати дітям розвивати рідну мову.

У мене гарно виходить спілкуватися з малятами в ігровій формі.

Меня зовут Демидова Екатерина Михайловна, мне 33 года.

Я обладаю такими профессиональными качествами, как работоспособность, усердность, коммуникабельность и самое основное моё качество в работе с детьми – ответственность.

Я выбрала эту профессию потому что очень люблю детей и в другой профессии себя не представляю.

Лучше всего в процессе работы с детьми у меня выходит проводить математические и грамматические занятия. Люблю проводить

индивидуальные занятия с ребёнком. Ставить театральные сценки и читать сказки.

Меня зовут Солонская Мария Александровна.

Мои личные качества это коммуникабельность, быстрая обучаемость, обладание большой работоспособностью, способностью аналитически мыслить, развитая интуиция, не теряю контроля в кризисных ситуациях, целеустремленность и настойчивость.

Эту профессию я выбрала потому что работая с детьми ты не только обучаешь, но и сам без конца увеличиваешь опыт.

Лучше всего у меня получается организовать любой процесс в коллективе и добиться желаемого результата.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Ми всі люди землі, існуємо ми на цій планеті тільки завдяки спілкуванню. Людина народжена для того, щоб чогось навчитись і передавати свої знання іншим. Для того, щоб хтось почув тебе, ти повинен розмовляти виразно, з повагою до співрозмовника.

Людина повинна бути поетом, оскільки багато з українських поетів вміли влучно використовувати слова і завдяки цьому достукались до людських сердець. Українська мудрість говорить : «Так як сонце світить всьому живому на землі, так знання мови освітлює життя людини». Тому для того, щоб ви були почуті іншими людьми необхідно любити мову, вивчати її, розвивати.

Людина, дуже часто володіє чудовими та корисними знаннями, але їхні чудові думки втрачають свою цінність, оскільки погано висловлені. Тому кожного дня ми повинні турбуватися про це, повинні братися за красу мови, за багатство мови.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

На мою думку, це треба побільше бачитися зі своїми друзями, більше спілкуватися та не замикатися в собі. Чим ми більше спілкуємося тим більше ми пізнаємо, інформації.

На сьогоднішній день люди роблять добрі вчинки то говорять добрі слова. На сьогоднішній день це є самою актуальною проблемою XXI

сторіччя. Заради грошей, вигоди вони готові на будь-які вчинки. А як хотілося щоб на світі було більше добра. Тому на сьогоднішній день людині потрібна підтримка близьких та друзів. Бо людині в будь-яку хвилину і в радості і в горі потрібна підтримка.

Тому майбутнє в наших руках і яке воно буде залежить тільки від людини.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Кожна людина, яка живе на нашій планеті під назвою Земля, має когось хто з`являється в його житті. Але хтось може побачити, зустріти цю людину швидко, але наша планета дуже велика, і багато хто може пройти по вулиці і зустріти того кого так довго хотів побачити. Є також люди які хотіли б, побачитись, але життя таке незвичайне, що люди можуть зустрітись лише на мить зупинившись відчутти рідну людину.

«Кожен звук до мене промовляє»

В оточуючому світі ми чуємо не завжди приємні до себе речі. А так хотілося б щоб люди добре до всіх відносилися, допомагали одне одному.

Я стараюсь до людини відноситись так як би хотіла би щоб до мене відносились. І тому треба добре відноситись і робити добрі справи так як ти би це для себе зробив.

О

Отделился однажды один особенный от общества. Обиженный окружающей обстановкой, отношением, он отрёкся от общества. Отдельные особи окрестили обиженного одиночкой. Он обиделся. Он обладал особенным обаянием и обзвонил обвиняющих, образумевая окружающих.

К

С

Сіренька собака стрімко скакала у садок.

Січ стояла серед спис і стріп.

Сашко стояв з сусідським смолоскипом.

Стрільці стріляли стріли у сіно.
Свічка спалахнула від сірника.
Свірчок свіркає у степу світлячи с нами.
Сніг сипався сріблястими сніжинками.

М

У магічному маєтку мешкала маленька Мері.
Мати милосердно милувалася малям.
Маяк мигав матросові з материка.
Млявий митник міркуючи мовчав.
Метелики метушилися біля мисливця.

П

Павлушка любить плисти на пароплавчику.

Поліна принесла парасольку до парку.

Прийшла пора прощатися з приїжими племінниками.

Продавець порадив попробувати плюшку.

Прибравшись і причесавшись ми пішли до палацу.

С

Сова сидить на сосні і спить.

Сусідка Соня сумно співає.

Собачка спить у своїй схованці.

Сонечко стало світити сюди.

Сердиться Степан складаючи сіно.

К

Катруся катає Колю на каруселях.

Крихітка кішка у кутку на килимку.

На клумбі кульбаба красиво квітнуть.

У кругі красніє кущ калини.

М

Милуючись маминою мовою .

Мама миє м`якого мишонка. Він у мішку.

Мурчик м'явчить мяу-мяу.

Мишка мешкала коло малини

Д

Дівчат дивувала Дмитрика дудочка.

Дідусь дав дітям десять дзиг.

У дворі дівчата всіх дивували.

Н

Наша Натуся нарвала нарцисів.

Наступає нова нічка.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Рідна мова... Вона така неповторна, мелодійна і співуча, бо ввібрала в себе гомін дібров і лугов, полів і лісів, духмяний, м`який запах рідної землі. У нас не має більшого скарбу, ніж наша мова. Бо саме мова – характер народу, його пам`ять, історія. У ній відбиваються звичаї, традиції нашої країни. Ще в дитинстві рідна мова допомагала нам пізнавати навколишній світ. Без мови не може існувати і розвиватися суспільство, бо вона допомагає людям обмінюватися думками, висловлювали свої почуття, досягати взаємопорозуміння, створювали духовні цінності.

Слово дуже багато важить в нашому житті, як відомо, воно може впливати на долю, воно може змінювати настрої, робить нас щасливішими або розгубленими. Прикро, коли чуєш, як іноді, люди спотворюють нашу мову такими словами, які і не знайдеш в словнику. Чи то нехтуючи, чи то не знаючи мови. Людина може володіти кількома мовами, залежно від наших здібностей, нахилів і вражень, але найкраще, найдосконаліше вона має володіти, звичайно, рідною мовою.

Мова народу – найкращий цвіт, що ніколи не в`яне, а вічно живе, розвивається. Тоже бережемо рідну мову, шануймо і розвиваймо, дбаймо про її красу, намагаймося говорити один одному лише добрі слова, тоді і світ навколо стане кращим, і добрішим.

«Кожен звук промовляє до мене»

Рідне слово... Воно бринить і хвилює душу. Бо мова українська – то не вичерпне джерело, скарбниця народного духу. Вона мелодійна, ласкава і багата.

Опанувати мову людина починає з дня народження. Спочатку прислуховуючись до слів матері і рідних. Потім – вимовляючи звуки, склади, слова. Засвоєння різноманітної інформації і розвиток здібностей людини великою мірою залежить від рівня володіння мовою. Ніжна душа людини бринить у слові. Слово оповіє любов`ю, вигране вічністю.

Наше покоління повинно плекати мову, яка дісталась від наших предків. Її треба шанувати. Її треба вивчати та розвивати. Слово мова – це те, що дає можливість висловити свої почуття і думки.

Опівдні оглядаємо озера. Отець охоче обходить околицю. Олена обпливає озеро. Осяяна ожина охоплює очі.

Г

Геоготіли гуси. Гарно гомонять горобці, гусінь гріється. Гарячий ганок, гірка для Галинки.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Дуже важливо вміти спілкуватися. Передати емоційний стан, художні фантазії.

Щоб людина доросла або дитина могла не тільки почути, а ще й побачити, ті образи які я хочу їй передати.

Для цього не треба кричати. Достатньо вкласти душу в слова, пропустити через серце!

Хоч люди і кожен день спілкуються, та далеко не кожен вміє донести не кожен вміє донести до співрозмовника глибину своїх думок. Якщо людина і не вміє спілкуватись, це не означає, що не треба над собою працювати, розвиватись. Важливо не тільки вміти говорити, а й слухати, співчувати. Багата та людина, яка має гармонію в душі та в думках.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Ну що б здавалося слова...

Слова то голос – більше нічого.

А серце б`ється – ожива.

Як їх почує! «Знать, од Бога

А голос той, і ті слова

Ідуть меж моди!»

Т. Шевченко

Мова – це неоціненний божественний дар, який дано людині. Вона супроводжує нас від самого народження й аж до смерті. У щоденній практиці спілкування не обійтися без мови. І навіть коли ми думаємо, в пам`яті відтворюються відомі нам слова і фрази. Власні думки ми формуємо і передаємо за допомогою мови. Ми пізнаємо через мову світ, бо в ній накоплено досвід попередніх поколінь. Через мову ми впливаємо на емоції та почуття людей, формуємо їхні естетичні смаки. За милозвучністю наша мова визнана другою серед європейських мов. Ще Сократ казав : «Скажи мені що-небудь, щоб я тебе побачив». І справді, людина з гарним словниковим запасом, красивим мовленням і вмінням чітко виражати свою думку завжди привертає увагу оточуючих. Такі люди завжди запам`ятовуються. «Чудова думка втрачає свою цінність, коли вона погано висловлена» - абсолютно правильно помітив колись Вольтер. Щоб нас помічали, ми маємо перш за все приділяти увагу своєму мовленню.

К

Кішка кормила кошения корисним кормом.

Красива квітка квітне на круглій клумбі.

Катя з Колею колисали красиву колиску.

Л

Літом в лісі легко і любо.

Ліля і Леонід в лісі любуються листям.

Ластівка легко літала над липою.

Лариса і Ларіон любувалися лілеями.

Люся любувалася літньою лучезарністю лісу.

Ч

Чорнявий чоловік човкає чорними чоботами.

Четверо чорних чортенят чхали.

Чорненький чесний чоловік чумакував

Р

Річковий рак рухаючись рив рівчак.

Реакція ротвелера розвеселила Романа.

Розумний Ростислав розв`язав ребус.

С

Сова з соловенятами слухає спів солов`я.

Соня сказала своїй сестрі «Спи».

Сонячне сяйво світило.

Сова сиділа на суку і слухала своїх совенят
Степан спитав Степаниху, стільки в Степанихи синів.
Старший Свирид сказав своїм синам.
Сини Степана скошили сіно самі.
Сьогодні старий Степан і стара Степаниха спали.
Степан сказав своїм синам спасибі.

Ц

У центрі Цюріха є цілодобова цукерня. Ціна цукерок цілком цікава.

С

Р

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Чи бажають тебе слухати?

Чи важливо коли тебе чують?

Чи цінують тебе? Цінують твої слова?

Головне, щоб кожен рух, кожен подих, кожне слово, яке ти промовляєш, було вимовлено з почуттям, щоб було гучним і неможливо б було його не почути, не відчути. Та, якщо поряд не буде тої людини, до якої ти спрямовуєш емоційність, бажання, звертання усі прагнення перетворюються на попіл. Можливо не лише прагнення, а й життя, в якому вже нема того, хто тебе чув, хотів би чути, та не зміг. І хто винен мовець чи слухач? Кому гірше? Хто відчуває біль втрати сильніше? Чи визнає хтось помилки яких припустились? Скільки питань. Але їх може і не бути. Не буде суму, болю, не буде втрат, не буде самотності. Лише треба докласти зусиль, щоб порозумітись. Бо відчуваючи один одного з`являється можливість розмовляти не розкриваючи рота і буде зовсім не обов`язково знаходитись поряд, щоб тебе почули. Цінують! Цінують тех і тих хто поряд. Втративши повернути важко, а

повернувши дивуєшся, бо це не те і не той. Ніколи не втрачайте і тоді ви ніколи не втратите себе.

Власна компетентність

Я бажаю влаштуватись вихователем до вашого садка! Нажаль в мене відсутній опит роботи, відсутній стаж. Та не дивлячись на це ї, я маю велике бажання працювати і стати справжнім вихователем. Отримала педагогічну освіту, маю повноцінні знання педагогіки, та усіх педагогічних методик, психології та психічних особливостей дитячого розвитку. Своїми педагогічними здібностями я вважаю комунікабельність - до кожної дитини можна знайти підхід необхідно лише проявляти свої перцептивні здібності – спостереження за дітьми може розповісти про неї та її сім`ю майже все. На здобутій основі можна добирати методи та прийоми індивідуального ті спільного підходу. Я з розумінням спілкуюсь з дітьми. Любу ситуацію, любий настрій мною сприймається спокійно , емоційно стабільно. Лише перебуваючи в такому стані можна дізнатися про справжню причину тої чи іншої проблеми. Повага, довіра до дитини, оптимістичне ставлення викликає відповідну поведінку малюків. Я вважаю, щоб підготувати дитину до майбутнього дорослого життя, необхідно з нею пройти увесь цей шлях. Це мала частка того, що можу вкласти у дитину у її розвиток, як вихователь.

Адже нинішні малюки, це майбутнє обличчя нашої країни. І погано вихована дитина, стали спотвореною людиною, членом суспільства, і буде передавати свої надбання нашим нащадкам.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Спілкування – це невід`ємне частина нашого життя. В наш час, час прогресу, який стрімку розвиваючись іде вперед, безліч способів спілкування. Але ставлення до такого спілкування різне: хтось проводить незлічені години в інтернеті, а хтось вважає це марнуванням часу. Так чи інакше безперечним залишається те, що таке спілкування існує і користується популярністю. Особливості його в тому, що воно переважає письмове. Тому слід зацікавитися питанням, чи впливає віртуальне спілкування на реальне, тобто, усне мовлення. У віртуальному спілкуванні не дотримуються правил орфографії та пунктуації. Для віртуального спілкування використовується скорочення слів, випускання розділових знаків уникання великої літери, смайли.

Грамотність являється ознакою доброго виховання людини. Дуже багато часу й зусиль потрібно для того, у дитини стало звичкою – правильний вибір форми звертання, прохання чи вітання.

Ми дуже легковажно ставимося до мови, грамотності. Майже всі люди в наш час використовують нецензурну лексику, також вживаючи її у віртуальному спілкуванні.

Слово – це засіб найточнішого викладу думок та вираження почуттів. Тому стилістичні функції слова дуже різноманітні. В розмовному стилі (а отже і у віршованому) молоді люди часто використовують жаргонізми. Безперечно, жаргонізм – це також слово. Лайливі слова можуть бути симптомом розладу психіки; вони негативно впливають на здоров'я не тільки того, хто лається, але й того, на кого спрямовані ці слова. У лайливих батьків діти народжуються з фізичними вадами. Від лайки в`януть квіти.

Тому робимо висновок, що спілкування – явище особисте, і тільки сама людина обирає де і як спілкуватися. Але слід пам`ятати і замислитися над виразом :
«Скажи мені, щоб я тебе побачив».

«Лес»

Летом в лесу и легко и ласково. В лесу ликует листва. Лиля и Лена в лесу любят листвою. Лиля любовалась летней лучезарностью. Лена любовалась летающей ласточкой. Ласточка легко летала над листвою.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Ну щоб, здавалося, слова...

Слова то голос – більше нічого

А серце б`ється, ожива,

Як їх почує!...

Мова – найважливіший засіб спілкування, не розвиватиметься його культура. Одним із найголовніших скарбів, які були створенні людиною, є саме мова. Значення її в житті кожного з нас – неабияке.

Отже, мова відіграє важливу роль у нашому житті з її допомогою ми думаємо, спілкуємось, без неї не зможемо існувати. Мову слід не тільки любити, але й берегти. Особливо таку милозвучну, як українська – зіткану зі співучих слів, наповнену красою.

Презентація

Я Пепеляшкова Ірина Миколаївна студентка Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського.

До роботи ставляюсь сумлінно. Виявляю цікавість та інтерес у дітей на заняттях, на фізкультурно активна. Ставлюсь відповідально до кожної дитини.

Люблю дітей як своїх рідних. Під час практики зарекомендувала себе як ввічлива і старанна особа. За характером чесна, розсудлива, доброзичлива.

Прошу прийняти мене на роботу.

«Охорона острова»

Офіцер Олесь Онопко обходив острів. Олесь обмірковував операцію оборону. Озираючись оком, оглядав околицю. Офіцер, обмірковуючи оборону острова, опустився в окоп. Олесь Онопко охоче очолював операцію. Оборона острова – це основна ознака операцій.

«Бандурист Борис»

Будівельники будували бандуристу Борису білий будинок. Будинок бандуриста буде багатим. Борис у будівлі буде бандурою брингати. Без бандури бандурист буде будувати. Бажання бандуриста бути бажанням. «Браво банди русту Борису, браво!»

«Малята»

У матусі є Миколка і маленька Марійка. Мама милується малятами. Миколка та Марійка можуть малювати. Марійка малює м`ячик, мишку, мімозу і морозиво. Миколка малює машини, море, мотоцикли. Малята малюють та мріють про майбутнє. Матуся мовчить:

- Марійка та Миколка – молодці!

«На галявині»

За горою – гарна галявина. Галина та Грицько гуляли по галявині. У Галинки горщик з грибами та горобиною. Гарна Галина господарка. Грицько готував годівничку.

Над галявиною голосно гомоніли голодні горобчики та голуби. Галинка гукає:

- Грицю, гайда горобців та голубів годувати!

«Ранкова розминка»

Рая і Ромео роблять ранкову розминку. Ранкова розминка розвиває рухливість. Різкі рухи рухами розбудять розум. Радість розминки розжене роздратованість.

- Щоб розпочати радісно ранок, робіть ранкову розминку!

Д

Довколо дороги у дерев`яній домівці була дівчинка Дар`юшка з дідусем Дмитром. Дівчинка була вже доросла, дбайлива і дуже добра. Дідусь доглядав за деревами, за довір'ям навколо домівки.

На дубі у дуплі був дятел, дрозди. Дятел дзьобами ударяв по дереву.

Дідусь дбайливо доглядав за Дариною. Дарина дорожила своїм дідусем.

На їх дворі була драбина дров. На дирявому даху було дві дірки.

Був дощовий день. Дрібний дощ дробив на даху.

Десь дмихнуло димом, десь дуже далеко десять дітей дзвінко дражнились.

Дівчинка Дар`я дійшла дорогою до свого дядька, довідалась про його домашніх. Вона дізналась, що дядькова дружина. Дуня дуже знедужала та з

доброю душею допомогла дядькові з дітьми та по домівці. Діти дивувались добрим та дбайливим до них доглядом Дар`юшки. «Дім теж дістався дбайливій господині» - доречно думав дядько. Він дарував їй дві дині. Дуня дякувала Дар`ї за допомогу.

С

Сестри Софія, Стефанія і Степаніда сиділа у садку і співам. Соловейко співав з ними.

Під стогом сіна сидів сірий собака Сірко і скулив.

Над селом сяяло сліпуче сонце. У сповненій світлом світлиці на столі – світла скатертина, на скатертині: сало, сир, сіль, сірники, салат із селери, сметана, суп, солоний судак, сливи, солодка суничка у сиропі.

Селянка сушила сіно, селянин збирав соломку по стерні і сипав на стежку.

Потім всі селяни сіли за стіл снідати. Священик сповістив селянам про Світлу седмицю.

Собака Сірко спостерігав за сусідським синам Сашком, який смикав себе за сорочку і сміявся.

У сараї сиділи свині, спереду сараю стояли сапки і сінокосилка. На столітній смереці сиділа сорока, під смерекою спав старий сивий сліпий Семен Сухий.

К

Качка з каченятами купалась біля комори. У квітнику з конваліями кошлатий кмітливий кіт катав клубок. Кішка кликала своїх крихітних кмітливих кошенят, які каталися на ковилу біля клену.

Біля криниці Катерина колисала колиску з крихіткою.

Коваль крокував до конюшні, де був кремезний кінь і корова. Коза кліпала ковил біля конюшні.

У коморі були : картопля, копчений короп, конопілля, кукурудза, крупи, копчені кільця ковбаси, кавун, коржі з кориці, кухоль кисіля, кава і у кожному

куточку – корзина з копченими коронами і коричневий кошик з копченими курками, курчатами і куріпками. Катерина куштувала корне з кориці та копчену курку.

Потім Катерина купала свою крихітку у кульбабі й конюшні. Крихітка кричала, коли Катерина клала її під колючий кущ калини на коліна, вкрившись коричневою ковдрою.

К

Коля купив Каті краски і кисточки. Катя крокувала кудись квапливо і крикнула Колі. Коля Каті краску і кисточку купував. Красила Катя коричневою краскою квапливо коридор. Коля кивнув Каті, каже красивий коридор. Катя Колі каже, где крісла кладі, біля крісел квіти. Кактус колючий.

В

В`ється виноградник, видніються високі вершини, величаві вишні. Над водою в`ються верболози. Вітер віє вода виблискує. З води виплигують в`юни. Весна вабить всіх, виблискує веселка відтінками великої величі. Видовище веселить, враження великі.

Д

Діду додому дуже далеку дістатися дорогою, долиною. Ось і дід дійшов до дому, дмухнув, двері дерев`яні з дикого дуба. Дух домовика дрімає. Дико, дурно. Дотепну дійшов до дивану і дріманув з думкою про дивовижні дерева. Далі день другий. Не даремно дід думав і додумався до дивної думки. Дочекатися б дивного дива. Ось і діти дійшли до діда додому, дарував дід їм дарунки, дякували діти. Діти дали діду дерев`яну дудку. Дудував дідок дивовижно.

М

Марійка малювала малюнок. На малюнку був маленький мак і мандарин. Маля мріяло подарувати малюнок мамі на мамине свято. І раптом на малюнок мерехтляво сів метелик. Мама зрадіє Марійкіному малюнку з метеликом.

Р

Роман ремонтував свою ракету. І на ракеті розмалював річку і розу. Радіючи роботі. Рома намалював різноманітних і різнобарвних рибок. І ось Рома рішуче розігнався і пустить в небо ракету. Але ракета різко впала і розбилась.

Н

Настала ніч. Наша Ненька наклонилася і начала наспівувати нову народну пісню Наталка не відриваючи очі з неньки невинно її слухала. Несподівно навіть небо разом з нами почало наспівувати найдивовижнішу пісню.

С

Сьогодні світить сонечко. Сашко і Світлана сміються сонечку. Соловей співає сонечку. І ось сонечко сховаося. Сашко, Сніжана і соловей, не сумуйте, сонечко світитиме.

М

Мариніна мама має маленький магазин. І Марина мамі має магазин. А Марина маж машину мітцубісі. Марина і мама Марини мають маленький магазин и машину.

Л

Ліда любить літати на літаку. Літак літає як ластівка. Ліда з літака лічить летячих ластівок. Ліда любить лічити. Лічити їй не лінь.

К

Катя Ксюші купувала кавун, картоплю, капусту і ковбасу. Катя куплене клала в купувальну коляску. Крокувала Катя з кавуном, картоплею і кпустою, і ковбасою котячи коляску. Катя купувала все за карбованці. Карбованці Каті дала Ксюша.

В

Вова вітає Віку у день Валентина. Він вручає Вікі валентинку. А вона Вові – вінок з волошок. Вова вдягнув вінок. І вони вирушили вітати всіх з днем Валентина.

Н

Настя Нікіти намалювала нарцис. Але Нікіті нарцис не сподобався. Настя нажаль невміє малювати. І Нікіта навчить Настю. Настя і Нікіта намалювали нарцис няні – Наталї Наумовні.

Р

Рита розсаджує ромашки. Ромашки у Рити різнокольорові. Риту радують рожеві ромашки. Родичів Рити радують різні ромашки. Ромашки розцвітають і всі разом розглядають її.

З

Зіна захворіла. У Зінаїди зненацька заболів зуб. Раптом Зіна згадала, що не завчила залік. Зіна злякалася, що залік не зарахують, якщо вона не з`явиться. І ось зуб затих і Зінаїда зібралася і здала залік.

П

Папа Петрику подарував парасольку. І Петрик пішов з парасолькою у похмуру погоду прогулялися. По-дорозі Петрик побачив Павла Петровича привітаються. Потім прогуляючись побачив Полинку. Полинці сподобалася парасолька. Вони поруч пішли під парасолькою в парк.

Д

У Даринки є дідусь, дядько і два друга. Дідуся звала – Дмитро Данилович.
Дядько – Денис Димитрієвич. Друзів – Денис і Діма. Дідусь, дядько і друзі –
доглядають дівчинку Даринку.

«Чотири черепахи»

Чотири чорних черепахи читали : «Чому черв`яки червоніли?» Чотири
червоних черв`яків читали : «Чому черепахи чорні?» Чотири чорних черепах
читали червоним черв`якам?»

«Петрик»

Перший промінь полахнув. Петрик П`яточки прокинувся. Петрик перший
пустує. Пустувати полюбляє. Пізнають п`ятикласника П`яточки на по
прикольним пустошам. Поспішай пароплав придбати. Першим плавати
поспішай. Повертайся першим П`яточкин.

«Капуста»

Коза и козёл купили капусту.

Коза капусту кидала а кастрюлю.

Козёл капусту квасил.

Козлята кушали квашеную капусту.

Курочки у козлят крали квашеную капусту и кудкудахтали.

«Таня»

Танцювала Таня танго

Тихін тихо тупцював.

А Татошка і Тимошка

Трішки тинялася там

Там і тут, тут і там

Тара-тора-тарарам.

«Голова»

Говорив голова господарства «Головне господарювати грамотно. Году гуляти, гратися. Гроші голанцю готуватимемо. Головне господарювати грамотно!»

«Дід»

Добрий дід Друїд добре доглядав дерева. Дід Друїд про дерева дбав. Дід Друїд деревам дав доброву. Дружба Діда Друїда деревам дорога.

«Жора»

Жадібний Жора жував жуйку. Жменами Жора жуйку жував. Журився Жора жуйку жуючи. Жуючи жуйку Жора журбу журбував.

«Заєць»

Заєць за заслуги заробив зелений Запорожець. Зеленим запорожцем заєць забавлявся. Забави зайця забавляли звірів. Звірі зайцю заздрили. Заздрощі звірів зайцю заважали. Зайцю закортіло загубити запорожця. Загублений запорожець засумував за зайчиком.

«Вінні Він»

Вперше вісімка випала виграшною. Вперше виграв Вінні Він. Вінні Він влаштував весілля. Вінні Віє великий веселун. Весілля Вінні Віна веселим вдалося. Всіх веседив Вінні Він.

«Мужик»

Мудрий мужик мандрував. Мандри мужик малював. Малюнки мандрівник майстрував. Мольбертом мудрий мужик махав.

Мандрівники мріяли «Може мужик – мандрівник малюватиме мандрівників».

«Бджілка»

Бором бджілка блукала. Бджолика бджолі бракувало. Більшим бажанням бджілки було – бджолик будувати. Буде бджолі бджоли. Буде будинок бджолі.

«Кульки»

Купа кулбок колихалось. Кульки квапились, крутились. Кому кульки копирсались, кому кульки куберсалися, кульки кожному котились. Кульку кожному кортілося.

«Стіл»

Стіл стояв серед сіней. Сіли снідати сестрички. Сестри сніданок смачно скуштували. Спочатку сестри сперечались: «Скільки страв складає сніданок?»

Смачним сніданком склали сестри смакуючи своїми смаками.

В

Взимку віл віз важкий віз: верболіз, вовну. Віл вперся в віз. З возу впало вісім в`язок вовни. Вийшов вовк. Він взяв в`язки з вовною і втік. Весело вовку, а віл втішався втратою.

Ч

Черепаша Ча-Ча чертила чернилами чертежи. Черепаша Чи-Чи – часовщик. Чи-Чи чинит часики. Черепашка Чу-Чу чистит чайник и чашки. Четвёртая черепашка Чик читает чистоговорки.

Л

Лісом летіла лелека. А у лісі : лисичка лове лисенят. Лев ласкаво ляпає лапою левенятко. Лосіха лащить ледаче лосеня, а лосеня ліже ліву лапу.

Н

Носорог Ник не может никак найти новые носки. Ник – неряха. А носки находились в нише. Нашла носок норка Нюрка.

Сказка «Три медведя»

Пошла Маша в лес гулять да грибочки собирать.

Долго шла, остановилась

Поняла что заблудилась.

Плачет Маша, ой беда.

Вдруг в лесу избу нашла.

- тук, тук, тук, - стучит она.

А в ответ ей, тишина.

А в доме том – медведи жили

Дружно в лес пошли гулять

И малину собирать.

Маша в дом зашла, глядит

Красивый стульчик там стоит

Села на стульчик девочка Маша

Видит – в тарелке насыпана каша

Кашу Маша похлебала

Вдруг со стульчика упала

Стульчик Маша поламала.

В спальню Машенька зашла

Три кровати там нашла

В кровать маленькую легла

И уснула в ней она.

В это время Ой, ой, ой

Три медведя шли домой.

В дом зашли. Что за шутка
Запищал тогда Мишутка
- Что твориться в доме нашем?
- Кто посмел съесть мою кашу?
- Кто мой стульчик поламал?
Мишутка нервно запищал.
Мишутка вдруг как запищит:
- В моей кроватке кто-то спит
Медведи начали кричать
Сердито стали все рычать
Маша крик тот услышала
Через окно и убежала
Тут и сказочке конец
А кто слушал – молодец!!!

«Кошеня»

Катрусі і Кості купили кольоровий кільцеброх. Кожен кидав кільця у кошик. У кошику кискало кошеня.

- Не кидай, Костя, у кошик кільця, - кричала Катруся, - у кошику кошеня.
Катруся купала кошеня у ковшику, кормила кашею. Кмітливий Костя кидав кільця. Кінець.

«Змерзлий зайчик»

Зіна знайшла зимою змерзлого зайчика. Зіна зупинилась, здивувались і закричала:

- Зайчик, зайчик!

Зайчик злякався.

- Зайчику захворієш – сказала Зіна. Зараз я заберу і не залишу замерзати. Зіна занесла зайчика до звірят в зоопарк. Зайчик задоволений.

«Співаки»

Світає. Світить сонечко. В саду на сосні сидить соловейко і співає. Спочатку соловейко співав свою солов`їну серенаду сові. Не слухала сова, спів солов`я.

Сова спить та й спить. Сердитий соловейко став співати синичці. Синичка слухала, слухала солов`їну серенаду і стала співати свій спів. У селі слухали солодкий спів співаків. Стало сонечко сідати, стемніло. Соловейко та синичка спочивають, сплять, а сова сидить сонна на сосні і спокійно співає свій спів.

«Помічники»

Панасик пішов у поле працювати. Поливав Панасик пшеницю. Поліна побачила у прозорому повітрі павутину. В павутинці попав павук. Поліна почала прибирати, підмітати посуд, поклала посуд на полиці. Підмела Поліна подвір`я.

В пічці пеклися пироги. Повернувся з поля Панасик. Приніс Панасик Поліні підберезники. Панасик і Поліна люблять підсмажені підберезники. Поліна пригостила Панасика пирогами. Панасик і Поліна – помічники.

«Жаба і жук»

Жила жаба Жуня. У Жуї жабенятка. Жувала жуя жувіленд. Жабенятка жували жилейки. Жив біля Жуї жук Жиль. Жужжить Жук над жабою.

- Жуя-жадіна, - жужить жук.

А жаба жує та й жує.

- Жиль, ти жахливий жук, - з жахом жувала жаба.

«Даринка»

Даринка друке дипломну з дефектології. Дуже добре дівчинка дібрала до дипломної додатки.

- Дай, дістану додатки і друкуватиму, - думала Даринка.

- Де ділися додатки? Дивується дівчинка.

Дійшла до дивану, дивиться, додатки.

Даринка дуже довго друкувала дипломну.

Дівчинка дала дипломну дефектологу Діані Дмитрівні. За дипломну Даринці дісталось «добре».

«Галя і гуси»

Галя гонить на гору гусей. Голодні гуси гогочуть : га-га-га! Під горіхом Грицько гризе горіхи і говоре Галі:

- Галя, годі гнати гусей. Глянь, яка гарна галявина для гусей.

- «Геть, Грицько, - говорить Галя, - гризи горіхи і не гогочі як гусак!»

Грицько гойдається на гілочці горіху, а Галя гукає голодних гусей.

«Віра і ведмедик»

У Віри великий ведмедик. У ведмедика внутрі вата. Ведмежатко важке. Віра вирішала віддати ведмедика Вові, на вихідні. Вова відразу відірвав ведмедика вухо.

- Вова, відай ведмежатко, - ворочала Віра.

Вона врятувала ведмедика від вреднючого Вовчика. Ведмедик вже вдома у Віри.

Р

В речке раки розбирались,

Кто из раков райский рак,

Рыбы раков разогнали,

Разве можна так рассуждать?

Г

Грузчик грузит грузовик,

Гвозди грузит грузчик,
И громкий грохот грохотал
Когда глухой – то грузчик.

Д

Домой Дима дошел дорогой,
Дождался Диму друг,
Договаривались о дружбе
Даже дружбой дорожит.

Л

Люба ласкова, любила,
Любу любящей зовут,
Лишь лентяйничать не любит,
Потому что, Люба друг.

Ж

Жовтий жук з жилетом. Жартує з жабкой жук. Жвавий жук жонатий. Жагучий,
жартівник.

Ч

Черепашка з черепашенятами чвакають чагар. Чепурні черепашки чинят човен
черв`яку. Човен чорний, чинний. Чотирьом чудово в човні. Час і човен чухрати.
І чекає чемний черв`як на човен.

З

Зая зараз залюбки. Здивуватися зацікавитися, закохатися завжди. Зрозуміти
значно зовсім. Зої важко на землі.

К

У Кондрата куртка короткувата. Кримінал крутий Кондрат. Колода карт, кабак – кар`єра кримінала. Керувати і кидати – це Кондрат. Каламутний ковалер.

П

Прокоп пиляв поліна. Позирати за Прокопом поміщники полечались. Притупив пилку Прокоп. Приховув він події. Причухан почув Прокоп.

В

Варка вдома варила вареники вдосталь. Василь взяв вершки і вареники. Варка Василя варехою Василь Варку вареником.

М

Я майстерно малює море. Море і матросів. Мандрувати манія матросів. Місія матросів мити і мужніти.

Н

Нюру нянька няньчила ночами. Невгамовну Нюру наглядала. Намочила Нюра ноги. Ну і наслідок надзвичайний.

Д

Дивний дядько довго думав. Як добратися до друзів. Друзів дійсно дратувало, що дільничий доставав. Ну, а дядько досяг дому. Дочекалися вони.

«Вир вражень»

Відкрий вранці вікно, відчуй вир веселих вересневих вражень. Втекти від вируючих відчуттів вже не весняним. Вранічині веселощі вмиль ввірвуться, відображаючи величний вересневий вальс.

Враз у видінні вгледити вербу – високу, вікову, вона вдиявляється у воді власне відображення – відкрито втішається вродою. Вербове верховіття з відчаєм визирає весну. Високо видно веселку, востаннє вона виграє і «веселить». Як великі вітрила, вітер вперто ворушить верховіття величезного в`яза. Він вміло витанцьовує вересневий вальс: то відхиляється вниз, то враз відчайдушно візьме всю вись у верховіття – руки.

Восени все величезне, витончене, але не вічне... Восени все вчить вас відкривати верховне вміння всміхатись, веселитись.

І вабить водограй, виспівує, він відчуває все і вміє випадково віднести у вигадане, де вмить відкине все – відлетиш до вершини.

Вирують веселі відчуття, водночас видно, як восени вишиваються візерунки на вітах вишень, в`яза. Вони вигадані віками – веселкові.

А вільха вражає – вже вдягнула, як на вечорниці, вінок, вичікує відпочинок. Восени вечір так впевнено віщує вражаючі видіння вночі.

Варто відчути вир вересневих вражень, вдивитись у вічно-величаву воду, де вглядиш відображення внутрішніх відчуттів, відчуєш всесильність, велич, впевненість, віру у вічність і волю впродовж віків.

«Сон старого садівника»

Сивий сімдесятилітній садівник Семен сумував. Слухаючи спів солов`я. Спить стомлене спекою село Скрипчин. Самотній сад струшує сірий смуток, і снить старого солодкий спокій сну.

Сниться Семену серпнева спека, сінокіс. Сонце складає свої скісні стріли на сухе сіно. Із старим на сінокоші сини: старший – Сергій, середній Степан, синьоока Софія із семирічним стрибунцем Славком, спішать снідати.

Струнка Софія стиха ступає по стоптаній стежці. Сніданок складений у старенькому синовату сітку.

- Семене, синочки, сідайте снідати, співучо сказала Софія, сім`я сіла снідати під самотньою смерекою. Софія стеле скатертину. Сніданок складався із свіжої солонини, смаженого сома, спеченого сала, суцільно струшеного спеціями, сметаною, солодкого сиру, смородинового соку. «Смакота», - сказав середній син Степан, смакуючи смаженого сома. Собака Сірко скавчав, стрибаючи до Семена, що солодко смакував сайкою. Серця Семена і Софії співали під струни скрипки сина Славка.

Скрипнув старий слив`як, скинувши спілу сливу, і сон садівника сховався у сьайві сонячного світла. Семен на самоті. «Солодкий сон», - сумно сказав старий.

«Про погоду і природу»

Природа погіршала. Похололо в повітрі, пеленою покрито передмістя Полтави. !Покрова», - полегшено промовив посивілий педагог Петро Паносович Прима, пильно поглянув у піднебесся і помаленьку пошкандибав до пішохідного переходу. Поспішали пригнічені перехожі, а подекуди повагом походжали помодному приодягнуті поети, пильно придивлялись до перемену природі, пірнали у простори прекрасної поезії.

Підземні переходи переповнились підлітками, педагогами, покупцями.

Продавцями пекарями.

На перехрестях, у провулках пішоходів помітно поменшало, а півгодиною пізніше підкralися підступна пiтьма, все поступово поглинаючи й покриваючи потемнілою пеленою. Погода перемагала. Приходив період її першоуродного правління. Пішоходи понамокли. «А прогноз передав потепління», - почулося в переході. Передостатні перехожі, посмутнілі приятельки, походжаючи парком з парасольками, помічають першу паморозь на пелюстках пожовклого плюща. За першоджерельними повір`ями передбачалося похолодання, та повітря, переобтяжене після дощовими пахощами, переконувало у протилежному. А прохолода то поступалсь, то перемагала – пізній підвечірок полнив Полтаву бо поважний півмісяць поступився панянці пiтьми.

Д

Душа – дивовижний діамант, духмяний дерен. Доторкнись до душі, як до друга, до донечки. Дійсно, душа дрiмала, але дружній дотик долає дрiмоту, дарує дива. Дотягнись до душі, з днища до діамантових долин. Дивись, що діє у душі допомога друга! Дзвінко, як дощик, дзюркотить джерельце – дорогоцінна дружба.

Б

Бачу щось безкрає, блакитне, бездонне. Ця блакить – будинок Божий. Бездоганні безсмертні білі брами. Біля будинку брязкають блискучі бризки – це блискавка бавиться над безоднею. Біла берізка бореться з безжалісною

блискавкою.; ця боротьба безкінечна, але безболісна. Бачу безстрашних бакланів біля білої брами.

Біжи босоніж у безкрайність, у безкінечність, біжи до Бахчисараю.

Біжи. Адже там – будинок Благословенного Бога...

С

Сяє синьооке сонечко, сміється, сіє скрізь сріблясте світло. Спробуй це світло на смак – солодке, як соковита слива чи солоне, як сльоза? Скільки сили, спокою, святості у сонячному сяєві. Сотні слабких, старих, страждаючих (скільки їх у сучасному світі?!) схиляються, спираються на сяюче сонячне світло. Сонечко сповиває їх, співаючи, сміючись – стихає страх, сум, смерть...

А

Аю-даг, Ай-петрі – які антикваріати!

Аналізую адекватно, як альпіністка. Які аромати, яка акустика, які асоціації! Це – актуальний антидепресант, анти стрес.

У Алушті теж ароматно : там і айстри, і азалії, й алича.

Н

Неможливо надламати надію, нахилити низько. Надія – немов наречена, як ніжний нарцис. Невідомо, що надихає надію, але ніколи надія не нахилиється, ніколи не неє ніяка недобра новина не нервує і не надриває її.

Напиши новелу, намалюй натюрморт та надпий цей неповторний напій – непохитну ніжну надію. Ніч не настане ніколи!

Л

Люблю літо, яке не лінується – ласкаво леліє, ллється лавиною, літає над лісом, над луками. «Любов», як і «Літо», з літери «Л». Любить літо людей, лілії, ластівок. Літо лікує лавандою, липою, любистком та лавром. Як не любити літо?

Р

Ранок розбудив ринковий рій. На ринку розпочалася реалізація різних речей. У рибному ряді – риба, раки. У ряді рослин – рідкі: розмарин, рододендрон, та різні ромашки. Реалізуючи ретельно розбираються у речах на ринку.

«Скажи мені, щоб я тебе почув»

Іноді хочеться скрикнути від тиші. Так багато різних звуків, слів, фраз, мерехтять, як метелики, але... Я не чую нічого, для мене – це тиша, тому, що не чую і не бачу змісту. Як багато людей навкруги; кожна людина промовляє тисячі слів, виплескує тисячі емоцій, розмовляє з іншими. На життєвому шляху мільйони осіб сходяться, розходяться, поспішають, завмирають, йдуть далі. Але хочу почути щось справжнє, єдине, істинне. Хоч слово, хоч фразу. Почути не просто збіг різних звуків. Хочу слово від серця, від розуму...

Ми завжди стикаємося зі словами. Невже мало мені?! Але хочу справжнього мудрого, розумного слова, що буде мати зміст. Ми жадаємо цих слів, жадаємо зустрічі з людьми, які вимовлять це слово. Розкажи мені про себе, про життя, про світ. Я почую тебе, зрозумію. Тільки після цього зможу побачити тебе, відчувати. Хочу насолодитись твоїм мовленням, тобою. Нехай все навкруги завмре, замовкне – базари, вокзали, гучний транспорт, центральні вулиці міста. Нехай ця «тиша» відпочине, залишиться позаду. Не чую ні слова з людських вуст, бо не хочу і не буду чути пусте й незмістовне. Життя крокує безупинно, не залишаючи часу для роздумів. Не гай його, щоб не загинути, щоб не зникнути в нікуди, в безодню... Говори. Навчися розмовляти, виховуй та навчай себе. Нехай буде приємно тебе почути, нехай хтось ковтне справжнє задоволення від твоїх слів, від спілкування з тобою. Нас оточує безкінечна кількість людей, але нехай захочуть поговорити з тобою, нехай потягнуться до тебе, як квіти до сонця, як дитина до рідної матері. Якщо хочеш бути людиною, розвивай себе, працюй над собою. Тягнися до знань, плекай мову, удосконалюй мовлення. Не жалій себе, не лінуйся; у цій праці – справжнє щастя, хай від цього зміниться твоє життя. Яка людина, таке й оточення, таке й коло її спілкування. Хай рівень твого оточення буде гідним, буде справжнім, нехай не буде тобі за нього соромно. Ти сам пишеш свою історію, сам будуєш свою долю, сам обираєш шлях для свого мандрування. З тобою підуть ті, кого ти запросиш, покличеш, візьмеш з собою, ті, хто захоче піти з тобою. Нехай вони без сумніву потягнуться за тобою. Ти тільки скажи слово, навчися сказати його.

«Каждый звук обращается ко мне»

Звук – отличная возможность передать окружающим тебе людьми всё что ты хочешь к ним донести. Есть миллионы способов при помощи звука передать все свои мысли. Музыка даёт нам возможность передать внутреннее состояние нашей души. С помощью песни мы передаём своим детям всю красоту окружающего мира. Спокойная мелодия даже в трудные моменты успокаивает наше внутреннее состояние. Мелодичные стихи поэтов дающий нам возможность прочувствовать их состояние души. Как жаль, что среди этих замечательных звуков существуют звуки которые неблагоприятные влияют на наше внутреннее состояние. И как радостно становится от звуков природы окружающей нас. Шелест осенней листвы, звук падающего водопада, пение птиц – всё это звуки природы. Мечтой о том, чтоб наши дети становились только с этими прекрасными чувственными звуками.

К

Какие красивые картины купила Карина у Коли.

Калины красной куст красовался на картине.

Коля купил красивое кимано.

Купидон кидает красивое копьё в Колю.

Н

Ну и нечего надевать носки наизнанку – наружу, надо носить нитками на низ!
Нет у невесты Николая никакого настоящего наставника по ношению носков,
надо её научить носить носки.

М

Мом мысли, как мотыльки, мигают, множат мир для меня.

Много личности, многословности, мерзости.

Молодой месяц, как мимолётный мираж, меняется во мраке.

Мечты материализуются, мечтайте много и мирно!

В

Веет ветер возле величественных верб. Весна встречает Вас веселыми впечатлениями. Весенние водоёмы впечатляют вольным волнением.

Весна всегда волнует у нас воображение. Влюбленность в нас входит вместе с весной.

М

Марійка малювала мамі на мольберті мімози.

Н

Наш найулюбленіший і найкращий народ наголосив незалежність назавжди.

Наш найулюбленіший і найкращий народ наголосив незалежність назавжди!

Д

Дід Данило ділив диню : - Дольку – Дімі; дольку – Діні.

Дмитро дивився на Дніпро, Дмитро не дивувався.

С

Старший Степан сказав своїм синам, сини скосять сіно, сини скосять сіно;
Старший Степан сказав своїм синам «спасибі»

Старший Степан спитав стару Степаниху, скільки стоє старе сито. Стара Степаниха сказала старе сито стоє сто сімдесят сім рублів.

Г

Годувала гава гавенят на ганку, готувала гава гарну запіканку.

Гей! Ген-ген... Гуп-гуп-гуп. Гав-гав!... Гном Гога горланить і гикає

М

Мила милитись не сміла, мама з милом мила Милу.

Р

На річці Романа рак за руку раз ущипнув.

Раніше Роман разом з Ритою робили ранкові распорядження.

Б

Бах! Бах-бах! Бом-бом! Буль-буль-буль... Біля берега безліч буслів, бродить,
плюхають.

О

Олег і Ольга познайомилися у одного одногрупника.

Е

Етонографічний етюд експресивний і емоціональний єдності експереметувався
на екзамені.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Мово рідне, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько
Тільки камень має.
У тілі мові ми співаємо
В ній казки казали,
У тілі мові нам минушість
Наше відкривали...

Мова – є знаряддям і матеріалом створення культурних цінностей. Вона супроводжує нас від самого народження та дуже тісно пов`язана з художнім словом, художньою літературою, фольклором, мистецтвом. Через мову ми пізнаємо світ, впливаємо на емоції і почуття людей.

«Розвиток культури починається з розвитком її мови, за станом мови можна встановити стан культури»

В. Гулетольд

Рідна мова – це перше слово, почуте з материнських вуст, це перша колискова пісня, яку чує немовля над колискою, це «затишок батьківської хати, веселий гомін дитячого товариства».

Найкраща характеристика народу це його світогляд менталітет. Люди не повинні добровільно відмовлятися від своєї мови.

К.Д. Ушинський дійшов висновку, що людина, позбавлена з дитинства рідної мови, назавжди залишається неповноцінним членом суспільства, ніколи не розуміє свій народ, залишається людиною без Вітчизни.

Ось чому розвиток рідного мовлення слід пов`язувати з ознайомленням дітей з національною культурою.

П

Поліна пливе на пароплаві в Португалію.

Петро покликав до приміщення патрульного поліцейського.

Підприємство пропонує прилади для повітреплавства.

У палісаднику порозпускалися пурпурові піони.

Першокласникам потрібні підручники і прописи.

Л

Ластівка з лелекою літали над лісом.

Людмила летіла літаком до Люксембургу.

Лікар лікував людей ліками у лікарні.

Літом у лісі легко і лагідно.

Ліна і Лесь ловили лисицю в лісі.

О

Олесь й Остап остаточно обжилися і освоїлися в Одесі.

Оксамитову осінь окропило опадами.

Особливий одеколон окутував Олега.

Олесь обожнює огірки з омлетом.

Опівдні Олександр ознайомився з околицями Одеси.

М

Мама мила Машу милом.

Микола майструє моделі мотоциклів і макети машин.

Мандрівка до Москви мала масовий попит.

Минулого місяця Максим милувався морем.

Н

Ніна навмисно нашкодити Надії.

Навкруги найкращі, наймиліші нарциси.

Назар написав найчудовішу і незабутню новелу про найкращу ніч.

Навруги надвечір нікого немає.

Ніколи не наважується на нікчемне, необачне нахабство.

К

Катерина купувала красиве кімоно.

Коресподент каналу К-1 красиво коментував кінофорум.

Кілька капель касторки корисно для жінки.

Красиві конвалії квітнуть у клумбі.

Корона короля з коштовним камінням.

«Кожен звук промовляє до мене»

Життя – це звуки. Це неймовірне таїнство і благо подароване людині. Це унікальна можливість сприймати красу навколишнього середовища і дарувати радість сприйняття іншим.

Ще немовлям ми сприймаємо живильну мелодію маминого голосу, відчуваючи тепло і ласку, захищеність від усього нового і незрозумілого. У перші звуки, відтворенні у слові «Ма-ма» символізують нерозривний зв'язок з найдорожчого в світі людиною.

Проходить час і кожен звук стає неповторним. Ш-ш-ш-ш шелестять віти дерев, даруючи радість злиття з природою.

Д-ж-ж-ж-ж – дзюрчить струмок, наповнюючи все навколо життям. Тьох-тьох – щебече соловейко, дін-дзін – співає коса в руках косаря. Дз-з-з- дзвенить справна бджола, збираючи нектар. Фью-фью-фью- завиває хуртовина.

Найкращі емоції життя вкладені в звуки. У тихий шепіт ко-хаю-, що надає нам крила для неймовірного польоту.

У невинне «агу», що наповнює душу неперевершеним щастям материнства.

Усе навколо звучить, наповнюючи нас радістю життя, треба тільки навчатись слухати і почути.

К

Квочка квокає коло кілочка. Кличе квочка курчат. Курчата куштують крупу криниці. А красуня качка крякче у криниці. Кличе качка каченят у куток до коритця. Клювати каченят кропивицю.

Л

Люблять люди ласкаве, лагідне літо у липні. Літом люблять люди лід. Ліду любить Леонід. Люда любить лимонад. Ліна любить в лісі лад.

В

Вельмишановна Валентина Василівна Вороніна виїхала до Вороніжу. Вийшла з вагону і впала у воду. Вона встала встряхнувши волоссям і вдруге впала. Вау!- вигукнув вокзал. Ви вразумили всіх.

Т

Тиха темрява. Тітка Таня топала тротуаром. Тітка тягла тяжкі торби. Тіло її тендітно тремтіло. Тимчасом її тільо тремтіло. Теж, як тростинна. Ці тротуари тривали тиждень.

М

Махната маленька Мурка. Мріяла про мандрівку морем. Малювала мальовничі малюнки. Мати Мурки мимоволі місила млинці з молоком. Мурка мовила мурчанням до мами : «Мамо, мріяти можна малятам?»

Д

Дивний день. Діти у дитсадку динамічно дискутували про дятла. Дятел довбив дзьобом дерево. Дотепний диван Дмитро думав. Добре діло довбити деревину день у день. А дітвора дуже діловито далі дискутували з Діною Дмитрівною.

Р

Ранок. Роса рясніла на рослинах. Розкішна райдуга розважала Ромчика розмаїттям різнобарв`я. Родина Роми робила ремонт. Рима рвала рожу у рукавицях , а Ромчик руками рвав ромашки розуміючи розмір рослин.

«Кожен звук промовляє до мене»

Ми люди живемо в світі різноманітних звуків. Звуки води, лісу, звуки церковних колоколів та інші звуки навколо нас. Навколишні звуки природи

дуже гарно лягають на музику. Комплексний вплив звуків природи і музики
дуже діють на людину.

Звуки – це енергія, сила. Музичний звук допомагає знімати стрес, звуки з яких
складаються слова допомагають спілкуватися людям. Якщо я слухаю спів
пташок у лісі – мені теж хочеться співати. Під звуки шуму вітру – задуматись
над чимось, а при звучанні церковних коло колів зупинитись, подивитись в
небо і вклонитися до землі.

Музичні звуки, музику, в наш час почали використовувати в медицині –
звукотерапія.

Бажаю та мрію про те, щоб звуки, які оточують нас були тільки співом птахів,
дзюрчанням води, шумом теплого літнього вітру, спокійної музики, дитячим
сміхом і не в якому разі звуків війни.

Перетворити казку на вірш

«Стрибунки»

Блоха, коник та гусик-стрибунець

Змагання влаштовували на весь світ!

Хто вище стрибне – молодець

І переможець серед всіх.

- Віддам доньку за того стрибунця,

Хто стрибне вище всіх, - сказав король.

Навіщо ж задарма стрибати молодцем,

Коли ще переможцем нікого не назвав?

Блоха спочатку вийшла на змагання:

Вся з себе ввічлива та мила, -

З людьми вона жила зрання,

Теж їх манери розуміла,

За нею коник пристрибав

І розповів, що він з Єгипту родом,
І що його тут кожний поважав,
- Ще гарно я співаю, - сказав він до народу,
Гусик-стрибунець, нічого не сказав,
- Він розумний! – про нього стали говорити, -
З гарної сім'ї, а ще погоду нам пророкував.
Тепер їм лишилося тільки стрибати.
Блоха стрибнула так високо,
Що ніхто не помітив цього,
Коник стрибнув вдвоє нижче
І вгодив королю на обличчя,
Гусик-стрибунець трохи подумав
І маленьким стрибком до дочки дострибну.
- Найвище стрибнути – до моєї доньки,
- Мовив король. – І той, хто додумався – має мізки!
(За мотивом казки Андерсена)

К

Колись каміння клали для колонни, а не капчити когось. Криниця з кришталевою копали, не купували «кока-колу». Косили, кроїли, куховарили, конструювали – за корку караваю, а не копались у комп'ютері і креативно керували колективом.

Колись кінець краю кане і кавсікнеться казка Космосу. Кожний кажить на кращу карму і капарить кохання. Кадук корвавить кожного.

З декількох казок скласти нову

«Лев і мишеня»

Лев після обіду ліг в холодочку відпочивати. Тієї що гарно задрімав, а мишеня вилізло з своєї нори і побігло напрямцем через лева. Лев спросоння подумав, що його хто-небудь лове, здригнув, підняв голову, аж то мишеня по йому пробігло. Лев тоді й каже : « Як ти сміло мене безпокоїть?! Ти знаєш, хто я? Та я тебе тут роздавлю так, що ви потроху не останеться» - «Государ-батюшка! – жалібно запищало мишеня, - Будь ласкавий, прости. Помилуй мене, нещасного... Я невзначай потривожив тебе. Не души мене, я тобі колись в пригоді стану». Лев засміявся. Йому дуже чудно стало, що мишеня таку нісенітницю говорить. А далі каже : «Ну, ступай по своїй дорозі і побачу, як ти мені в пригоді станеш, малеча пузата!»

Мишеня задрижало з досади і каже : «Зроби мені межі вух». Та й пригнув голову до лева. Сей вагався, але вкінці цюкнув лапою кігтестою сірою, а в тій же хвилі булькнула кров косицею. «Дякую тобі за прислугу, - каже зраний, - Як зустрінемось, щось тобі цікавого покажу і скажу», та й за сим словом пігнало в нору, лишаючи широкий слід крові за собою.

Не пройшло й тижня після того, як лев гомонів на мишеня і сваривсь задушити його. Ніччю гуляв по лісу і попавсь в тенети. Скільки він не пручавсь, не міг викрутитись; що не дужче все більше і більше вплутувався. Мишеня побачило, що лев попався в біду і ніяк не може вирватися, пробігло до його і почало гризти тенети. Не пройшло й півгодини, як тенети були вже переточені. Лев випроставсь і подякував мишеняти.

А мишеня йому каже: «Подивись, чи рана від твоєї лапи загоїлась». І схилив голову перед очі лева.

Оглянув лев зране місце та й каже «Загоїлась і лиш маленький шрам по собі лишила». – Бачиш, - промовило, зітхаючи, мишеня , - рана від лапи за тиждень заросла, але рана, що мені в серці зробило твоє най сміливе слово, не загоїться ніколи».

(За мотивом казок «Лев та мишеня» і «Настійливе слово»)

Н

Ніколи не називайте нікого неудачником. Неудача настільки непредсказуемая, наскільки непредсказуемые нещастя. Ненавидеть неудачников некрасиво.

М

У Марины милые малыши, Маша и Миша. Маша и Миша моют моющим машину. За это мама Маше и Мише даст малиновые мармеладки.

П

У папы праздник. Папу поздравляют приятными подарками. Мы приготовили праздничный пир. Приятные поздравления получает папа на пятидесятилетие.

И

Илья Ибрагимович интересно играл игрушками и скал. Он искал иллюзию и истину в играх. Иррациональные идеи интересуют импульсивного Тлью Ибрагимовича. Исчезла икота у Ильи.

Л

На летней лужайке лежали любознательные Лиза и Лена. Любят они лимонный лимонад. Лиза любит ловить лягушек и лизать ложку. А Лена лепить лепёшку т ломать ломтиками ливерку.

В

Весенний ветер весёлый и воздушный. Вечером в воскресенье в восемь, все выходят водвор, велосепедист, военый, вор и варяг. Все выпивают вино и воют весёлые вопли.

«Кожен звук промовляє до мене»

Существует множество понятий красоты. И каждый выбирает то что ему по праву. Всем известно выражает о том, что «красота – спасёт мир». Но так ли это, когда ради красоты мы пренебрегаем своим здоровьем?

У каждого свой эталон красоты, но чаще мы говорим о внешней красоте нежели о внутренней. Можно привести множество примеров, когда девушки убивали своё здоровье, ради красоты. Например, была мода на маленькую ножку и девушек с раннего возраста заставляли носить обувь на несколько размеров меньше, и вырастая; мода на тонкую талию – конечно, такая талия очень красива, но так ли красивы передавленные внутренние органы?

Не так давно была мода на худых девушек, которые изнуряли себя голодом.

Мы и сейчас с замиранием сердца смотрим на моделей, которые умирают молодыми. Т. е. пытаюсь быть красивыми, люди забывают о своём здоровье.

Здоровье ведь тоже играет огромную роль. Кому будет интересен человек красивый снаружи, но уродлив внутри? Это как конфета в яркой обвёртке и отвратительными вкусами. Это эпоха – диктует нам моду. Наблюдая за всеми изменениями «эталонов», можно заметить, что более правильное приподнесение красивого человека несёт в себе 21 век. Именно сейчас люди пытаются следить за своим здоровьем, чтобы оставаться привлекательными. Уже не модно курить, а модно заниматься спортом. По мнению многих людей красив тот, кто здоров. Когда человек здоров он сияет, он радуется, он счастлив! Это и есть красота! О здоровье человека говорит его внешность. И именно здоровый и весёлый дух, есть источником красоты человека. Не стоит заморачиваться на красоте о здоровье!

О

Осень очень очаровывает. Она обособливает очередную особенность. Осенью особенно одиноко. Одинока и осенние облака одиноко окутывают, ощущает озноб. Все окунается в ощущений. Осенние облагораживают ощущения.

П

Понедельник. Пять пятнадцать после полудня. Подмосковный посёлок. Прошел последний пассажирский поезд. Поют птицы, пролетающие над платформой. По полю протягиваются параллельные полосы. Уже потемнело, прохладно и пасмурно. Пора спать...

С

Солнце садится. Старые стражники сосны стеною стояли. Сыро стало и свежо. Сад сплетает сверху сучья. Слышно соловей свистит свою серенаду, сверчки стрекочут.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Якщо людина знає мову, їй не важко йти по життю, вона розуміє навколишніх людей, знаходимо друзів, які підтримують у тяжку хвилину. Такій людині не

важко освідчитися у кохані, бо душа співає, і ця пісня перетворюється у слова, які переживаються у душах кохання, розквітають квітами, хвиляться вербами.

Словом, також, можна вразити; другий відтінок слова, другий голос і ми бачимо суперечки, війни.

Людина, яка добре знає мову, волю діє зброєю володіє серцями. Відкриває свій внутрішній світ, свою обізнаність, свій кругозір. Людина ж, яка не здатна висловлюватися, обмежена у всіх напрямках.

В

Варвара варить вареники з вишнею. Весело віє вітер... Варвара виглядує у вікно Василя. Василь вправляється у волів.

Д

У дачників дачі далеко. Дорога дуже довга. Довкола долина дивовижна. Дарина ділить ділянку з домиком. Дід Денис дбає про дині.

Л

На лежанці лежала Ліда. Ліда любила лежати, бо лінива. Любила льодяниками ласувати. Личком любувались, лелек лічити. Ох і Ліда лежебока.

Г

Горластий гусак гогоче до гуски. Гуска горділиво гуде, гусака гамує. В гаю гарно. Гаврило гне гілку Граба.

С

Світає... Співає соловейко. Сходе сонце. Синичка спохватилась співати симфонію сонця. Стою, слухаю – солодко серцю!

М

Маленький Михайлик майструє машинку. Машинка марки «МАЗ». Мабудь, у моторі мало масла. Михайлик молодець – майстер! Маринка мие машинку.

«Кожен звук промовляє до мене»

Звуки – джерела інформації про навколишній світ, навколишнє середовище. Навколо нас дуже багато звуків і всі вони мають велике значення для нас. За допомогою звуків ми маємо змогу чути, говорити, спілкуватись, відпочивати та багато іншого.

Я вважаю, що людина яка не має змогу чути дуже обділена людина. Як тяжко усвідомлювати те, що нажаль таких людей дуже багато. Але ненароком дивуєшся людям з вадами слуха за їх мужність, терплячість, людяність. Починаєш усім своїм єством усвідомлювати те, що раніше сприймалось, як належне, можливість чути, бачити, говорити. Почувши гомін птахів ми с задоволенням маємо змогу відшукати в своїй пам`яті чудові спогади про добре проведений час колись у минулому. Коли у мене поганий настрій я з задоволенням іду до моря, і почувши шепіт морської хвилі моє серце і душа заспокоюється і насолоджується звуками моря. Ж багато цікавих, неймовірно гарних звуків і всі вони промовляють до мене. Шелест трав, дзюрчання весняних струмків, співи птахів – все це музика природи. У цьому розумінні ми дуже багаті люди, тому що маємо змогу чути. Як, ще я можу зрозуміти, що відбувається навколо мене, як ще я можу передати свої почуття?

За допомогою звуків. Недаремно кажуть «Співає серце і душа». Внутрішній стан людини зрівнюють з піснею. А які бувають мелодичні і чудові пісні, слухаючи які всередині зцілює серце. Але нажаль звуки, які ми чуємо навколо себе бувають і погані і наш стан також залежить від них. Від нас залежить, які ми хочемо і повинні чути звуки, які звуки повинні чути наші діти. Звуки природи, чи звуки шумних міст. Звуки мелодичних пісень, чи звуки сварок і поганих слів. Звуки війни, чи звуки миру. В наших власних руках не допустити, щоб наші діти чуєш погані звуки...

В

Весною віяв вітер. Всюди в вальсі витанцьовувала весна. Вітки верби вдячно висіли над водоймищем. Водойми вже відпочивали від великих водограїв. Велика, весела веселка вдячно висіла над водою. Весна вітає вас власною весняністю.

С

Січень сяє спокійним світом. Святкові сніжинки скачуть скрізь сонячний світ. Сосняні стовбури стоять і сяють сріблястою смолою. Стоячи серед снігів я спіймаю сніжинку. Стисну її сильно, сильно. Секунд сім і стала сніжинка сльозою. Січень – свято снігу, світла, сяйва. Січень – це для серця свято. Скрізь сніга спішить свято.

М

Маленьке мишеня мчало мимо миски з молоком. Мимохідь мишеня махнуло моською. Молоко – це мрія маленького мишеняти. Маленька мрія мишеняти можливо мала майбутнє. Але марно мріяла мишеня. Коло миски з молоком муркотіла Мурка. Муркина мрія – це маленьке мишеня.

Л

Лебідка летіла легко над ланом. Літи лилось ласкавими любо граями. Ластівки лопотіли, літаючи над лісом. Ліліпути ластів`їня та лежачи в ліжках любувалася літаючими ластівками. Листя лагідно лягало в лісі. Лисиця лежачі на листях любовалоя лелеками, які лелекотіли над лісом і миром.

Д

Друзі дорогою до Дану дякували Денису. Денис довів друзів дивлячись у далеку дивовижну далечінь дороги. Десь далеко, як дзеркало. Дон дивував душевною добротою. Дрябко, дрябко по Дону дрябкотів Дон. Дон давав дорозі дух драйву. Дивлячись на дорогу у душі дзвінку доспівували дискотечні дзвони. Дуже доброї дороги друзями, щоб доїхали до Дону.

О

Осінь окропила і освіжила оксамитовий острів. Острів оселився осторонь від основних островів. Опалені осини, огромні облака оздоблювали острів. Основне оздоблення острова це озеро від осин. Одразу осмислюючи основні огороження озера Олег озирнувся і одійшов від осин. Ось орел опинився на озері, оселяючи Олега орел ознайомився з округою.

Казка «Кленовий листочок»

Дивовижно як швидко минає час! Здається ще вчора я зовсім маленькою брунькою милувався просинаючись природою та виглядав сонечко з-за хмар. Мені бажалося щоб воно як найшвидше прокинулось і погано пестити все навкруги своїми ніжними, лагідними промінчиками.

Пам`ятаю, як я непомітно дорослішав, набирався сил, щоб пізніше перетворитися на зелений листочок.

Скільки пережито за все літо... Чого коштувало встояти від поривів сильного вітру. Чи витримати проливний дощ. А перша моя гроза, я злякався до смерті!

А сонечко часом ой як безжалісне. А ці незабутні літні вечори та трелі цвіркунів! Я буду пам`ятати їх завжди.

Але що точно ніколи не забуду, так це мою неждану гостю – прекрасного жовтого метелика.

Це було спекотним липневим днем. Я знаходився в якомусь дивному стані і думав, що лише ось-ось візьме сонячний удар, як раптом я розплющив очі і побачив, як до мене приблизилась фея. Вона плавно летіла на крилах щастя, безтурботності і спокою. Я милувався нею і мені бажалось тільки одного, - побалакати з нею, обмовитися кількома слівцями. Я заплющував очі, а коли відкрив, то побачив, що вона сидить поруч. Я розгубився і не знав, що сказати. Але скоро моя гостя обірвала мовчання.

- Здрастуй! Я пролітала неподалеку і почула, що ти подумки мене кликав і бажаєш мене про щось спитати. Я готова і слухаю тебе уважно і готова виконати будь-яке побажання.

Я нічого термінового їй казати не хотів і як вона відчула мої думки? І про які бажання вона каже? Я відчував себе негарним, нудно-зеленим поряд з нею. І від цього все більше і більше ніяковів. Вона посміхнулась і сказала:

- Ти такий смішний, тебе природа нагородила таким цікавим забарвленням, формою, а ти чомусь зацікавив і не кажеш ні слова.

Я остаточно загубив дар мови і міг зрозуміти хто вона.

- Добре, якщо ти не бажаєш зі мною розмовляти, мені вже час летіти. Твоє бажання я виконаю, але пізніше. Ти будеш таким же як я жовтим.

І вони полетіла у своїх справах.

І ось сьогодні я жовтий як соняшник так і не можу забути цю загадкову гостю. І ніяк не можу зрозуміти мій колір був визначен долею, чи це влаштував цей

загадковий метелик-чарівник. Так листочок думав-гадав поки не заснув. Заснув він міцно-міцно, бо дуже стомився за цілий день. Цілий день він підводив підсумки прожитого життя. Можливо від того, що відчуває, що скоро прийде зима. Наступного дня вітер зірвав личточок і поніс на пошуки нових пригод і вражень.

В

Вікарій Войтек вмовив Василя відвезти вдову вівчара Варвару в Васеленку. Василь вивіз візок. Варвара влізла в візок. Василь впрягши волів вілправився вздовж верховини. Вночі вони втомлені в`їхали в ворота Веселинки.

К

Катина кузина Кира купила в кооперативе куртку, кроссовки, костюм, кеда, кофту, кепку. Куртка и кепка – красный костюм коралловый, кофта и кеда – коричневые. Комфортно Кате в костюме. Кира Кате комплименты кидает. Катя, как конфетка – красавица.

Л

Летела ласточка лесом любуясь. В лесу ласка лежала, любовалась ласточкой. Ласки ласточек любят. Лакомство ласок – ласточки. Льстит ласточке любовь ласки.

С

Студенты сдавали сессию. Сессия – серьезное событие. Сроки сжатые. Сидят на скамейке сосредоточенные, сочиняют сочинения. Совсем скоро – свобода!

Світлана

Стояв сонячний світлий світанок,

Сонце стояло сонячне.

Саша сидів і списував скоромовки. Собачка Соня сиділа на стільці скося дивлячись на Сашу скавуліла (скиміла). Соні сподобалося скручуватися в склубочок.

Вчора видався веселий вечір. Вспомнить очень весело. При виде вспотевшего Виктора, который взбешенно вращал в воздухе ветками, он вопил. Вглядевшись в воздух, видно было его кусали осы. Виктор взял ведро с водой и вышел на веранду, все осы взлетели и вылетели из веранды. Вымотанный Виктор, вымучено выбросил ветки и вышел из веранды.

Толик торопливо тянул танк по тротуару. Танк тархтел об тротуар. Толпа товарищей стоявших на тротуаре топали на Толика.

«Скажи мені щоб я тебе побачив»

«В людині має бути все прекрасне: і обличчя, і одяг, і душа, і думки» А.Чехов

Німецький поет Генріх Гейне сказав:

«Кожна людина – це неповторність. Під кожною могильною плитою – світова історія».

Як на мене наше завдання полягає не у зруйнуванні світу, а у спробі змінити його на краще, розібратися у ньому. Якщо взяти пригорщу піску, та добре роздивитися його під мікроскопом, то виявиться, що немає жодної піщинки схожої одна на іншу. Краплини дощу які на перший погляд мають бути схожими при детальному вивченні виявляються зовсім різними, ми різні: ми по-різному сприймаємо обставини життя, по-різному на них реагуємо, всі ми, в той же час чимось об'єднані.

Ми – люди, а основною ознакою людини є розуміння та повага один до одного. У кожного із нас є свої негативні та позитивні риси, так званні плюси ті мінуси, позитивні риси.

Дехто немає смаку у стилі, хтось зухвало відноситься до інших, хтось взагалі лише своїм зовнішнім виглядом нехтує ввічливістю та щедрою душею оточуючих. Чому ми, люди оцінюємо незнайомих за зовнішнім виглядом? Якщо все ж таки хочемо пізнати цих людей, перш за все потрібно поспілкуватися з ними, не слід засуджувати їх з першого погляду можливу серед них ти зустрінеш того хто стане найближчим тобі за думками, духом, мріями, спільними захопленнями, інтересами, того хто стане твоїм найкращим другом.

Монофон «С»

Сонечко світить

Співають солов'ї сидячи на сосні.

Сидів під сосною сіренький Сірко і сумно скулив.

Слухаючи солодкі солов'їні співи

Сірко сумував.

Сумуючи під сосною Сірко

Спостерігав за сорокою.

Дівчинка Даша дійшла до дому і дивиться на дереві дятел. Дятел довгим дзьобом довбав дерево. Дубове дерево дятлу довелося довго довбати. Довбав він до вечора. Але добре діло доробив.

Павло прийшов до порту. Підійшов до причалу. Поглянув на пароплави. До пароплаву почали підходити пасажери. Павло з пасажирами пройшли в пароплав. Пароплав поплив.

Пізньою порою я прогулювалася по парку. Підійшовши до пруду я побачила павутиння. На павутині повно павуків. Павуки прядуть павутину. Для павука павутина – покликання. Павук перетаскав павучат на павутиння.

Сьогодні субота – сильна спека. Я сподівалася, як сонце сяде, спека спаде. Сонечко спочине. Світанок стане ще спекотнішим. Сонце стане ще сильніше світити.

Сьогодні сипле сніг. Свищуть снігури. Сивіють сосни. Снігуронька сміється сонечку, сумує. Стане спекотніше, скоро стіче сльозами.

Весною весело всім:
Весняний віяв вітерець,
Весело воркотіли воронята,
Весело веселилася Варварка
У весняному вночку.

Моє майбутнє мені мариться. Мета мого майбутнього – методика. Методисти мають можливість мислити за мільйон малюків. Моє майбутнє не можливе без малюків. Малюки: є моє майбутнє.

Валя вийшла на вулицю у вишиванці. Вишиванка вишита вміло. Ввечері Валя взяла Василю вишивати вишиванку. Вранці вони вдягли вишиті вбрання веселими візерунками і вийшли на вулицю. На вулиці всі вглядалися на вишиванки і висловлювали велике вподобання вбранням.

1. Галина, Гришко і Гафійка грали у гру «Гуси».
2. Голосно гукала Гафійка до Гришка.
3. Грім голосно гримнув.
4. Гафійка і Галина гайнули на галявину.
5. Гришко за Галиною і Гафійкою на галявину.

Мороз мів мітлюю. Мелися морозові мужи, мов мряка, а мітла могикала мелодію. Молочна мла мінялася місцем з меркурієм. Молодий місяць моргав мерзлим мухам хоча молодиця, мов мавка марилася молодіку. Не мов би мовити до молодки: мовчки, мріяв мірилом меркурія.

Люблю в людях людяність. Люди люблять людей. Ладять люди с людьми. Ледача людина любить лежати в ліжку. Ліс чекає людину. Лежебока лежить і лиже льодяник. Люди люблять лебідей.

Вчитель вчить ввічливості. З вчителем відчувається впевненість. Без вчителя всім важко. Вчитель – це відтворення всього важливого. Вчителі вчать всьому вихованців. Вчитель це вихований, ввічливий, вражаючий вміннями вихователь.

Проспівали півні. Петрик повернувся у полусні і проснувся. Побрівши, подумав поснідати. Потім, підходячи до прекрасних піон, побачив пташку, що пролітала. Пташка почала поглядати на Петрика.

Марійка малювала маму. Мама в неї молода. Марійка малювала малюнок мріючи про маму. Мама милувалася Марійкіними малюнком.

Маленька мавпочка має матір мавпу. Мавпонька мріє мандрувати до моря. Мавпочка малює малюнки, на малюнку море. Ось як мавпочка мріє про море.

1.Тато Толі – танцюрист. У тата тренер – Тая. Тато з Таєю танцюють танго. Танго – трепетний танець. Тая – творець танцю.

2.Край копанки – клопочуть качки. Качка кличе качок під камиш. В комиші крадеться кішка. Катруся кинула в кицю камінчик, бо кішка крадеться за каченятами. А Катруся каже киці «Киш».

3.Літом в липні Льоня з Лідою ловили линів. Ліда любить ловити линів. Лини ловляться легко. У линів липка луска. А Льоня любить ловити лящів.

4.Москва – місто моєї мрії. Ми з мамою мандруємо Москвою. У Москві метро. Ми маємо можливість милуватися музеєм. Москва – місто музеїв. Мило минула мандрівка Москвою.

5.Дід Данилко добував дубові дрова, під дубовим дубом. А дівора допомогала – добирати дрова з двору в дім. Домівка діда Дмитра дуже дивовижна.

Кожен звук промовляє до мене

Людське життя – це звук, який не можна вимовити. Першочерговим етапом розвитку людської мови був самк звук. Давні люди застосовували засіб спілкування саме звук. Вони видавали не зрозумілі здавалося звуки, але все ж для них це було очевидним. Саме звук є фундаментом виникнення людської мови.

Повсякденне життя здавалося в розмові буденним, звичним, але якщо прислухатися до кожного звуку, до краси звучання нашої мови. Здавалось би на чому ґрунтувався розвиток людської мови, звичайно на звукові. Ті ж самі печерні люди іздавали звуки, які чули в своєму житті. А саме це звуки, співи птахів, «розмови звірів», шелест дерев, звук вітру, мелодія доща, грому, блискавки. Це ті речі які були напевно основною їхньої мови. Ну звичайно, що все не видає звуки (наприклад сонячні промені), але все ж для того часу то було достатнім.

Коли ми губився повсякденні ми насправді багато втрачаємо. Зупинімося на хвилинку і прислухаємося хоча б до мови нашої матінки природи, яка має надзвичайно велику звукову мелодійність. Насправді звуку є настільки необхідним в житті, що напевне в загалом життя не може існувати без звука.

Фразеологізми:

1. Єдиним фронтом – «дружно разом».
2. Народись в сорочці – «бути щасливим».
3. Пуста голова – «нерозумна, нетямуща людина».
4. Як вітром здуло – «зник».
5. Як води в рот набрати – «мовчати».
6. Німий як могила – «вміє мовчати».
7. Байдики бити
8. Вбити бобра – «обманутися в розрахунках».
9. Вливати живий струмінь – «оживляти, робити цікаві».
10. Ні кола ні двора – «зовсім нічого нема».

Лінгвістичний твір

«Скажи мені щось, щоб я тебе побачив»

В житті буває так, що іноді ми не чуємо і не бачимо тих, хто поруч з нами. А іноді буває так, що досить одного слова щоб впізнавати і розпізнати людину. В цю мить нам допомагає шосте чуття. Тоді ми відчуваємо цю людину, ми можемо собі його уявити, який він насправді добрий чи злий, вихований, жартівливий... В деяких випадках ми далеко один від одного, або випадково погляд зупиняється на комусь, тоді ми хочемо щоб ця людина сказала тобі пару фраз, слів для того, щоб ті зміг побачити його внутрішній світ, побачив його душевний стан, пізнав про нього як у мого більше. Тому, що буває зовнішня

краса яка дуже обманлива. І за цією маскою ховається зовсім не та людина, яку ти знаєш, або яку ти вигдав. Але як добре коли ти спілкуєшся з людиною і уявляєш його добрі і світлі очі, його яскраву посмішку, ніжне як шовк волосся і серце наповнене любові до людей. Спілкуючись з ним ти хочеш все більше і більше побачити в ньому ті ніжні відчуття які відчуваєш до нього.

На мою думку людиною повинна називатися та людина у якої серце «відкрите», хто може впустити в свій світ не боячись, що колись ти розчаруєшся в ньому.

«Кожен звук промовляє до мене»

Якщо взяти окреме слово, таке як «звук» - то тем для розмов може бути багато. Наприклад такі як: звук природи, звук рідного краю – для теперішнього покоління, звук як відгук пам`яті наших предків, звук такий як – для людей які взагалі його не чують, а тільки відчувають та уявляють в своїй свідомості. Взагалі то тем може бути дуже багато і як вище згадано, кожен із цих звуків промовляє як до мене, так само його повинні відчувати ви, і не бути для них чужими та закритими внутрішньо.

Якщо розібрати таку тему як: «Звук природи» - то можу сказати , що зважаючи мою думку багато. Так, як природа – це щось фантастичне, неймовірне, та казкове. Можливо якимось по дитячому але ви це чули. Такою вона для мене.

С. На світанку сусіди садили садибу. Сливу, смородину, соняшник, і суницю. Собака-Сірко від спеки сховався під сосною. Співучий спів соловейка супроводжував садіння саженців. Самотужки саджали до самих сутінок.

К. Костя кароокій, кирцятий козан. Колекціонує кольорові картки кіноакторів. Крокуючи до комп`ютерного кабінету. Костя кинув каменем у Катю. Катя кинулась на Костю з кулаками. Коля квапливо кинувся каратися.

О. Олексій осідлав оленя. Олень очманів від образу. Обламав очерет і охоплений образою обігнув оранжерею. Олексій окрикнув оленя та олень обличчя не обернув. Оберігайте оленів.

Л. У лісному лабіринті лунає лепет лісних легенд. Літають ластівки, лелеки. Під листями лежать лисички. Люди люблять любоватися лісом. У лісі лагідно.

Е. Екстрена евакуація «енергійного» естонського екіпажу екскаватора ефіопською ексадрілією евакуаторів.

В. Важкоатлет важить важки. Виконує важкі вправи. Він вантажить і вивантажує вантаж. Вантажна вакансія важкоатлета.

«Скажи мені щоб я тебе побачив»

«Дорогой мой слушатель, а ты считаешь себя Человеком? Если да, то в каждой ли ситуации в жизни ты им остаешься?»

Человек – это звучит гордо, не так ли? Я считаю, что нужно не только чувствовать себя человеком, но и делать такие поступки, чтоб и другие были о тебе такого же мнения, как и ты.

Знаешь, ведь всё начинается с малого. Даже то, что ты подашь руку женщине или переведёшь старого человека через дорогу – уже повысит твою самооценку и создаст о тебе хорошее впечатление. Ведь очень неприятно, когда, даже, в транспорте стоит маленький ребёнок или беременная женщина, а мужчина сидит и делает вид, что он их не видит.

Таким образом, мы можем сделать вывод, что оставив другого человека в беде, в безразличии, даже в самой маленькой нужде – ты ведешь себя как животное. А ведь главное: в любой ситуации оставаться Человеком!

Начиная с малого учишь себя, а потом и своих детей, детей друзей; ты Человек воспитываешь Человека, а он другого и тогда мы и наши внуки будем жить в обществе Людей с большой буквы.

А ты, мой дорогой Слушатель, считаешь себя человеком?

Лингвистический текст

Мы живём в мире окруженном различными звуками. Чаще всего в повседневной жизни, мы не обращаем внимания на отдельные звуки, а все разом они сливаются в единую какофонию. Звуки, сотни голосов, стуки, топот и прочее. Не часто нам доводится просто побыть на природе в тишине и послушать пение птиц, шелест травы и деревьев, звук ветра. Насладиться окружающим нас звуками. Это очень успокаивает и снимает стресс. Люди часто слушают музыку, когда они не в духе, для поднятия настроения.

Звуки повсюду, вокруг нас.

С. Старая собака спала и сопела. Сладкие сны смотрела собака. Снился ей слон со слонёнком и солнце. Солнце сияло, светило, смеялось. Собака спросила слона и слонёнка:

- Сколько сирени собрали сегодня?
- Сирень не собрали мы, мы сливы собрали.
- Сливы собрать и я собиралась – сливы и сладость суцкая сказка.

О. Одинокий осётр обходив оточуючі околиці. Оточуючі осуджуючі осматривали осётра. Околиці оказались обманчивими. Оточуючі отпугивали особым отчуждением.

Р. Рината и Рима рассматривали редкое и размахистое развлечение. Рома не рекомендовал расстраиваться. Решив расслабиться ребята рванули к реке. Река расплескалась, распузырилась. Ребята радостно размахивая руками разбежались на разное расстояние.

Н. Нина находила невозможным нарисовать натюрморт. А Николай настаивал.

«Скажи мені щоб я тебе побачив»

За допомогою спілкування ми можемо виражати свою думку, враження. Без спілкування життя неможливе. У кожного народу є своя мова. Кожен спілкується своєю мовою. Є люди з дефектами мови, і вони спілкуються за допомогою міміки, жестів. При спілкуванні ми користуємося жестами. Треба ще вміти слухати людину.

Рано роза розцвіла.

«Кожен звук промовляє до мене»

У вільний час я дуже люблю спостерігати за природою. Чи не думали ви, що природа теж вміє говорити? Так, але не як людина говорить, вона заворюює звуками дощу, шорохом листви, журчанням бурхливої річки, співом птахів, жуванням комах і це все не все. Вона розмовляє, але так як вона вміє, природа наділила кожен рослину, кожен тваринку змогою розмовляти.

Іноді буває так приємно сісти на лавочці під деревом і слухати... Слухати розмови природи, бо кожен звук промовляє до мене, промовляє до нас.

М. Маруся Мурку милом в мисці мила. Миколка мріє про маленьку машинку. Муся малювала мамі малюнок. Ми мріємо про мандрівку до Мілану. Ми з мамою малюємо мерехтливий місяць.

С. У садочку сяло сонце, а собака спала під сосною. Семирічний син Софії Сергіївни склав співомовку. Сендвіч, салат та спагеті з сиром – це смачні страви. Сашко сказав, що сьогодні сяє сонечко. Соня смакує суницю у садку.

П. Тимофій танцює твіст. Тимофій талановитий танцюрист. Танець транслюють по телевізору. Танець тріумфальний.

Д. Дзвінок дзвонить дзвінко. В двері дзвонить дівчинка. Дівчинка дуже добра. Дівчинка допомагає дідусеві. Дідусь дрімає на дивані.

«Кожен звук промовляє до мене»

Наснився дивний сон мені одного разу. Прилетіла на чудовому килимку, найменша, неподільна одиниця – звук. Звук був не звичайний, а української, чарівної співучої мови. Він зачарував мене тим, що мав різні акустичні й фізіологічні властивості. У кожному слові він звучав по-різному, хотів передати то ніжні почуття, то веселощі, то щось натхнене. Таким чином, звук прагнув внести нове значення не тільки у слово, а й у формі їх.

Артикуляція звука зумовлена наголошенням, позицією в слові, тобто він завжди челений, бо знає своє місце. І за це я його ще більше поважаю.

Якість вимови звуків приваблювала мене настільки, що я вирішила досконало оволодіти тим розділом мовознавчої науки, передати свої знання нащадкам. Я дала собі обіцянку: ніколи не нехтувати українським рідним звуком, словом, мовою. Бути патріотом своєї України, держави, культури, бо «хто мову ображає, того Бог карає, того люди цураються».

Д. Друзі дременули додому по другій дорозі. Дід Дмитро посеред двору держить дрин і дереться до дітей.

В. Ваня вийшов на вулицю і відчув запахне віяння. Вітер віяв Вані у вухо.

П. Павлик пливе у пароплаві і пестить песика.

Н. Наташі надійшло натхнення. Написала новелу під навісом.

Л. Лікар лікує людей. Люди лягають у лікарню. Люди лікуються ліками. У лікарні є лабораторія.

В. Вова відмінник. Він відмінно вчиться, виконує се вдало. Він вихований, ввічливий, відважний. Вова вскорі випускається.

М. У Машеньки є м`який мішка. Машенька мішутку миє з милом. Машенька милується мишуткою. Машенька малює матусі мішутку.

П. Петро працює плотником. Петро підбивав поріг, та поранив палець.
Прийшов перевіряючий поміг перев`язати Петру палець.

С. На сливі сиділи соловейко та синиця. Сергійко спробував спіймати синицю,
скористався сіткою.

Звуки ми відчуваємо всюду та навколо. Від природи теж існують звуки.
Наприклад, співи птахів, шелести листви, шум вітру, плеск води в струмочку.
Звук – це таке явище, яке доноситься до нас, передає настрій природи, без
звука, життя було би неможливе.

Р. Расцвела роскошная роза.

Расцарапала руки в раны.

Разве рябина роняла росы,

Не растерзанные реки.

О. Особенно осенью Оля очень обожает отдыхать с одноклассниками. Обычно
отличный отдых.

Н. Навколо настала ніч. Небо ніби нахилилося над нивою. Наша Наталка
намагалась намалювати цю найкрасивішу ніч.

П. Пришла пора прощатися! Поскольку порою приходится плакать. Мы
попробуем проститься.

«Кожен звук промовляє до мене»

В нашому житті дуже багато різноманітних звуків. Кожен звук щось означає.
Особливо я люблю приходити до лісу і годиннами слухати природу:
цвірінкання пташок, шелест дерев, які немов розмовляють, дзюрчання річки.
Кожен звук, ніби хоче тобі щось розказати, щось промовити.

Так приємно знати, що все це належить людині.

Р. Розцвела радуга. Река расплескалась на разные расстояния. Рыбы и раки
рванулись к растениям. Их ростки расцвели, распространились развязано и
раззадорено. Рыбы радостно расхотались решает раков развеселить.

О. Окунь окунулся в океан. Очень охладился. Омар, окуня отговорил остаться в
океане. Окунь огорчился. В океане опасное окружение.

С. Света села со Славиком. Сегодня сдача сочинений. Света сочинила про солнце, а Славик про снег. Сказали сделать все стихи. Но сочинить стихи, не смогли.

Якщо почати прислуховуватися до усього то можна почути звук, ритм, певну мелодію.

Кожен звук хоче щось сказати. Але бажаємо лі ми почути те що так ніжно, та бережно нашептує нам природа. Інколи у всій цій метушні буденного життя ми навіть не помічаємо як все має певну мелодію, певний звук який якщо прислухатись проходить скрізь нас й ми стаємо одним цілим.

Г. Геннадій ганяв гусей з городу, гуси голосно гелготали.

Т. Туман тихенько торкався теплої трави.

В. Валентина вийшла на веранду і взяла веранду.

Л. Лисичка лежала у лісі і любивалася лисенятами.

Т. Таня тягне тріснуту тачку з тиквою.

С. Сьогодні в селі святкують свято Святої Софії.

Н. Наша Ніна надягла новий наряд і нове намисто.

«Кожен звук промовляє до мене»

Мова – це духовність кожної людини і нації взагалі. Але нажаль, зараз багато бездумно відносяться до мови, думають, яке має значення як людини відповісти який наголос поставити?

Якщо людина не правильно говорить слова, то відразу можна судити по його освідченності. Мова повинна бути олицетворінням культури, а не її вульгаризації. Мова людини повинна бути грамотною літературною мовою та відповідати нормам цензури.

Коробів хутір (1900)

Чудовий літній день. В повітрі пахне квітучими польовими квітами, що ростуть на березі річки. Темно-зелені, кристалі, осяяні сонцем дерева милують око, нависши над рікою та відзеркалюються в ній. Так спокійно та затишно аж на душі тепло. Повітря чисте, свіже, прозоре... На березі розрослися чагарники та зелена, шовковиста травичка. Десь вдалині видніється, покрита сонячними проміннями, гора...

Так добре стає на душі, коли дивишся на таку чудову картину.

«Скажи мені, щоб я тебе побачив»

Тема цього твору нагадує мені відомі слова Сократа: «Заговори, щоб я тебе побачив». Людина повинна добре розмовляти, бути красномовною. Мова

постає універсальним засобом спілкування. Словами людина передає свої думки. І тому добре якщо у людини є красномовство, але людина може все життя самовдосконалюватись. Для того щоб з дитини виросла успішна людина існує така людина, як логопед. Яка займається порушеннями мовлення, проводить корекційну роботу, виправляє звуки.

«Кожен звук промовляє до мене»

Всіма українськими науковцями визнано Українську мову найспівучішою. Найперша і найголовніша ознака індивідуальності народу це – мова. Мова – це найдорожчий скарб переданий нам сотнями попередніх поколінь. Мова – це душа народу.

Дивуєшся дорогоцінності нашої мови, в ній що не звук, то подарунок, все крупно, зернисто, як саме перла. Українська мова співуча за рахунок фонетичної краси.

С

Среди сплошных суровых снегов Севера, стояло скромное село Соловки. Село славится своей старинной самобытностью. Сюда сотнями съезжались студенты, сотрудники. Слушали сказания, срисовывали строения, собирали сказки.

Синя в світлій стрічці сітка. Це Світланочка сусідка. Від Світланки від сестрички, сяють сонцем їх спіднички.

Смертельно слабая свекровь сушит сушки. Сварила мило сладкую сахарную сливу. Седая старая сестра спорила с сыном.

П

Папа пораньше пришел. Принёс продукты. Подарил подарок Пете.

Предприятия подарил Петру Петровичу путёвку в пансионат в Пскове. В понедельник примерно в полдень Пётр Петрович поехал поездом в Псков. В пятницу в половине пятого Пётр Петрович появился после похода по привокзальной площади.

М

Мама мыла Мишу мылом. Мама мылила не мылом.

В

Вчера второклассника Вовочку Веденского вызвала вожатая Валентина Викторовна. Вовочка выскочил из вагончика, все вокруг внимательно

всматриваются в Вовочку, внешний вид Веденского. Весь вымазан, волосы взъерошены. Внезапно ворвался весёлый ветерок.

Т

Тарас, Тетянка і такса Тіт тікають в турпохід. Тетянці торбинку тітка товче. В торбинці тій все є.

У

Улянка учора упала. Уляна учора уствлв. Узвару Уляні

Кожен день нас оточує дуже багато звуків. Вранці встаєш, і насамперед хочеш почути голоси своїх улюблених і близьких людей. Коли виходиш на вулицю, ти чуєш звук своїх шагів, спів птахів. Кожне деревце, кожна травинка має свій звук. Я дуже люблю гуляти і стежити за нашою прекрасною природою. Це для мене велике задоволення.

С

Среди сплошных снегов сурового севера стояло скромное село.

П

Посреди пустыни произрастала пальма.

М

Мои мысли меняются молниеносно.

В

Внезапно ворвался весёлый ветерок.

Р

Розовая роза расцвела.

Д

Дымят дизельные двигатели.

К

Кукушка кукушенку купила капюшон.

«Кожен звук промовляє до мене»

Все живе в природі має свою форму, свій вигляд, свою структуру, і свій звук.

Навіть крихітні сніжинки, які зовсім нечутно кружляють в своєму дружному танку з морозом починають весело поскрипувати. Коли починає пригрівати сонечко, то хрумкий сніг перетворбється на маленькі струмочки, які несучи нам звістку про весну весело дзюрчать. Разом з цим струмочками під лагідним сонечком з`являються перші невпевнені весняні квіточки, які з вітерцем заводять й свою пісню. Потім до них приєднується ціле море різноголосих квітів. В шумних кронах чутно голоси птахів. А над пахучими квітами дзижчать різні комахи. Влітку повноголосим шелестом розливаються лани пшениці, кожен колосок у цьому хорі – це своя нотка, свій звук. І навіть коли останні листочки вітер зриває з осінніх дерев, вони все ще промовляють нам що все в природі є гармонійним і нескінченним.

Б

Білі бусли блукали берегами Бугу.

Р

Роман разом з рибачками рушив на рибалку.

В

Валентина вишивала волошки, виноград та вишні. Вишиванка вийшла винятково вишукана.

С

Світлана сьогодні сиділа в садочку. Слухала спів солов`їв.

О

Олександр описував осінні опустілі острови.

Л

Легко летіли лелеки з літніх лугів.

К

Катерина колихала колиску в кутку кімнати.

«Кожен звук промовляє до мене»

Без сумніву можу сказати, що звук невід`ємна частина нашого життя. Ідучи на навчання ми оточенні різними звуками, адже ми живемо в середовищі повітряному, а не в порожнечі. Кожен звук ніби промовляє до мене – «Ось це я!». Я не уявляю свого життя без звуків, звуків природи, музики, співу, голосу моїх діток, мами, тата, адже без звуків людство було б без емоцій.

Г

Гребли гуси піл гору граючи в гру.

Гойдаючись на гойдалці, Галинка голосно гомоніла.

Гаврило годував під горіхом, голодних голубів.

Гарненькі гусенятка гасаючи гелкотіли під грушею.

Голодний герой готувався голодувати с гордістю.

Д

Дивовижна дівчина добігла до дерев`яних дверей.

Доброзичливий друг довів дідуся додому.

Дятел довбав в дереві дірку.

Діти дивували дідуся дитячими дрібничками.

Дядько дивився на дрібні деталі омофону.

С

Садівники садили саженці слив у Смоленському саду.

Сірко сидів спиною до сонячної сторони.

Сонце світило на студентів срібним сяйвом.

Свято Спаса, святкували у Степановому саду.

В

Василько возив вздовж вулиці візок.

Візник віз на велосипеді великого ведмедя.

Васильки й волошки вирости під високою вербою.

Великий вертоліт взлетів у велич.

М

Марія Магдалена мазала магічною мазью.

Мама мила з милом Максимову машину.

Мавпа мала мороку з малими мавпенятками.

Мій Микола майже майстер.

Мололи м`ясо на м`ясорубці марки «Марс».

К

Квадратний каталог катерів на кафедрі у колеги.

Красиві квіти на клумбі біля кінотеатру.

Комуністи на конгресі конкретизували консервативну конституцію.

Київські кореспонденти за кордоном купили квитки.

Кухонна кімната в квартирі красивого коричневого кольору.

О

Оптимальний оратор організував органічну оперу з оркестром.

Омські омофони облетіли основну область Одеси.

Олесь опеньки обрізав з осини в осени.

Одна одинока осока на окраїні Озера.

Особа одночасно об`їхала огорожу обабіч оазису.

Нас оточує велика кількість звуків слів. Яке чудове відчуття, коли прокидаєшся рано вранці і чуєш спів птахів, шелест листочків, ранок. Усе немов шепотить до тебе. Доброго ранку. І навіть те, що здавалось до цього часу беззвучним і зовсім немелодійним. Говорить до тебе. Природа розмовляє з тобою. І ти відкривши оченята розумієш «Яке прекрасне життя!» Ти дивишся на квіти, на листочки і все говорить до тебе словами.

С

Сергій Сергійович Сергієв спохватився сьогодні спозаранку. Спохватився серйозним став. Сорок сім стукнуло. Сів, сім сигарет судорожно скурив. Стало сумно.

О

Оля обмалювала олівцями орнаменти. Олег і Оксана обмірковували осінь і оцінювали орнаменти.

В

Валентина вміло вишивала вишеньки. Вона вже вишила веселку і васильки. Восьмирічний Ваня вмовився біля Валентини. Вони весело відпочивали.

М

Малюк малював малюнок. Малював маму, море, мишку, машину. Малював майбутнє. На малюнку мир і мрії малечі. Мальовничий малюнок маємо.

Ш

Школярі швидко шикувалися в шеренги. Школярки шуміли і шепотіли. Шура швидко штовхав штангу.

К

Кішка кликала крикливе кошеня. Кошеня кричало й котилося до кішки. Кіт, кішка і кошенята красувалися на краєчку крісла.

Л

Ластівки літали, лепотіли.

«Кожен звук промовляє до мене»

Велика радість, коли ми є невід'ємною частиною оточуючого світу. Коли ідем вузькою тропинкою, і кожна травинка шепоче тобі; кульбаби сміються на сонці; пташки співають весняні пісні; ходять колом та танцюють під звук сонячним промінням маленькі мурашки; зелене листячко розмовляє між собою; сонечко нам промовляє, як любить кожного із нас.

П

Павлик проживав на Полтаві. Прокинувшись у поті, пригадав прекрасну Поліну. Певний побачити панночку, парубок поїхав на Полісся. Поспішив покупати подарунки. Поліні подобалися перли. Побачившись палко покохались.

С

Сергій Семак з Севастопілю став співати з семи. Сергій самокритично ставився до себе. Та став Сергійко сиротою і про сум став співати, наче соловейко.

Спробував співак сходити у спортзал – сподобалось Сформувався у сімнадцятирічного Сергія Семакова спроможній спортсмен. Співіснували в Сергієві схильності і до спорту, і до співу.

З

У зоомагазині Зоя та Захар Зозулін зустрілись. Захар загравав до Зої, заговорюючи зуби. Зненацька зняв золото з знайомої та залишив зоомагазин. Зазневажала Зоя злочинця. Згодом Зозуліна знайшли та заарештували.

К

По Києву на конях кружляли кавалеристи. Красуні кидали кавалерам квіти. Капітан Казаченко купив коханій коштовності за кордоном. Кол`є коштувало кілька крон. Коло каміну Казаченко казав Катерині про кохання. Кінець.

М

Марія та Миколай Міронови мешканці міста Москва. Миколай маніпулював молодницею. Марія мовчки мусила мити майстерню, бо Миколай малював. Меланхолічні малюнки маляра мали місце у музеї. Міронови мали можливість мандрувати.

«По тому як Людина говорить ми з легкістю можемо судити про те з ким маємо справу. Ми можемо визначити ступінь інтелектуальності людини, ступінь його психічної урівноваженості», - затверджував один з видатних вчених сучасності
Д.С. Лихачьов.

Нажаль ми чуємо не тільки безграмотну мову, але і жаргонні, не цензурні слова, з уст людей.

Тому треба постійно працювати над мовою, читати класичні твори великих майстрів художнього слова, щоб перейняти красоту рідної мови. Можна пишатися красою та розумом, знаннями та талантом. Можна радіти ясному дню, прекрасному настрою, щасливим обставинам. Але навіть якщо взібратися на вершину самої високої гори або оглянути всі простори космосу, все одно ніколи не відчуті того неймовірного підйома відчуттів, який дає уміння висловлювати себе і бути зрозумілими іншими.

В

Второкласника Вадима Винегородського викликала вчителька Варвара Вікторівна. Все виявилось не випадковим. Вчора Вадим вивернув відро з ворохом. Вчителька взяла віник і віддала винному. Вадим взяв його та ще відро і віртуозно все виправив.

С

Сорока сім суток
Сиділа співала,
Своїм сорочатам
Сорочки сплітала.
Синиця сусідка
спочатку сміялась,
та скоро сама
сапоги собирала

О

Ольго Олександрівна обняла Оріся. Одна Оксана була осторонь. Вона вже омріяла острови де одним оком окинувши округу ти облишишся один. Особливо обрій обсипаний оксамитом. Однак осінь одинока та особиста. Одна вона одвертає цей обрій та обкутує обіймами одиноку скелю.

К

Козаки кидають курити. Кругом куріння кудяхчуть курі. Косьма кормить коней та кидає корму козам. На кострі казан з кашою краснощокій Корнілій колобком котиться до круглого каменя.

Р

Риба розповіла раку, що ріка не ріка, а ручій. Рак р`янув до рибалки. Руденькій рибці розвидніло, що рак рибальці розповість. Рано розлючений Роман руками рибку з раком у решето біля річки розкладе.

Розглядайте разом, що це не ручій , а річка, райдуга, рівнина.

М

Море мовчить, Микита у мріях, бо малолюдний мис все манить. Мраморною мозаїкою мерехтить Мала Медведиця та Молочний. Мотря маякнула, що млин муку молот монотонно.

Д

Дадон дійшов до довгої долини. Дуби Дадону доповіли, що дощ дійшов до Дунаївки. Дрозд дубові доносить, що довгий день достиг доби. І дрозд і дуб Дадона дружно до дощіка не доведуть

Дуже дякую.

«Кожен звук промовляє до мене»

Кожен звук промовляє до мене і це велике щастя. Коли ти розумієш природу і її мову. Коли кожний лепесточок тобі шепоче, що настала весна. А промінці сонця бажають тобі доброго ранку. Коли маленькі капельки дощу, ніби грають тобі музичну симфонію.

Н

Наша Наталка найкраще намалювала натюрморт.

М

Моя мама мила малину, в маленькій мисці.

С

Аж серце у сусідки стиснуло.

В

Він вирішив влаштувати велике весілля.

Т

Тані і Тарасу треба танцювати танго

Л

Лікар лікував у лікарні ліками.

Ліля летіла на літаку до Львова

Леся любить цю ляльку Лолу.

С

Соловейковий спів у світі слащій.

Сумно сьогодні, сонечко сідає, серденько сжимає.

Б

Борис буде байдужим до батьківства.

Р

Рідна родина разом робила різні речі.

Людина завжди жила у світі звуків. Звук для людини є одним з впливів навколишнього світу.

Завдяки звуку людина має можливість оцінювати безпеку навколишнього середовища. Звук тихого шелесту листя, дзюрчання струмка, пташині голоси, легкий плескіт води і шум прибою завжди приємні людині. Такі звуки заспокоюють людину, та знімають стрес. Звуки великого міста навпаки утомлюють та приводять до поганого настрою. Тож бережімо природу та частіше приєднуємося до її колискової.

П

Пришла прекрасная пора. Певчий птах прилетел пестокрылый. Пахнет пылью,
парит наверное на дождь. Пыль поднимая, полем протопала пехота.
Прощальную песню птица пропела.

О

Окно открыто в огород. Оля опомнилась от обморока. Опала оранжевая осень.
Огородник окучивает огурец. Окна отбрасывают овальные отблески.

В

Волос вихри вьются вьюном. Валя выпекает ванильные вафли. Вася вышел в
вишнёвый сад. Второпях вышел вон.

Н

Небо низко повисло. Нас настигло на набережной. Нарбатываются новые
навычки. Натянула новые носки. Наташа нарисовала необыкновенное небо.

Л

На ладони левой линии любви. Лилии, лезут на стену. Леонид ловко едит на
лиловом лимузине. Льются летние ливни. Летят ласточки в летние края.

К

Кукушка крикнула : ку-ку.

Конь коренастый катит коляску

Куклу Катюши кличут Карина

А

Анна активистка в нашей академии.

Г

Горшочек из густой глины.

Горка гороха и гречки. Громко гром грохотал за горой.

Горький горошек греется на грядке.

«Кожен звук до мене промовляє»

Гуляючи по парку, я слухаю як шелестить лисття під ногами та вспалахуючись на повітрі. Від тепер віє і доносить до мене тихі звуки птахів та їх слів. Промовляючи гучні звуки крику діти бігають навколо. Десь під деревцем мати наспівує колискову своєму маленькому дитяті, її спів доносить до мого вуха звуки надійності та спокою.

К

Купец купил красивые куклы.

Карандаш красный и короткий.

Колбасные котлетки кушали курочки.

Когда кушали кукурузу, квакали квакушки.

Катится колобок круглый красивый.

О

Осень осторожно оставила отпечаток.

Отрывные открытки очень оригинальные.

Опять остались острые осколки от олова.

Остров олимпийского острова.

Опоздала Оля ответить отрывок.

Н

Новые новости нужные науки.

Надежда наделяет нервы.

Нужно навестить несколько невест.

Ночная награда не успела наскучить.

Некогда ночевать на носилках в ночлежке.

В

Вопросы возникли вовремя.

Вешали вешанки вниз во двор.

Варила Варвара ванильное варенье.

Волнистые волосы вьются вокруг.

Вишнёвые вафли воодушевляют вкус.

С

Северное сияние сияет сильно.

Самая сахарная слива сварилась.

Сварила свекровь суп с сушками.

Сильно слабая старая седая сестра.

Сушит сушки суслик сонно.

Д

Дарит дочке дорогие драгоценности.

Доехали до дерева деревянные.

Дали Диане добиться достижения.

Дачные домики долго достраивали.

Доделанная дорога дошла до дома.

«Кожен звук промовляє до мене»

Я дуже люблю музику. Її звучання пробуджує у мені багато ширих почуттів, думок, спогадів. Особливо класична музика доторкується кожним звуком до мого серця.

Мені дуже шкода глухих людей, які не можуть оцінити всю повноту і милозвучність музичних творів.

Музика піднімає настрій, надихає допомагає в житті.

К

Как-то я купила книгу Карла Крафта «Капитан». Красочные картинки красовались в книге. А в каталоге «Книжного клуба» книга К. Крафта коллекционная. Книга о капитане, который казнил королеву.

П

Петя пришел в пансионат «Прибой». Парень попросил помощи. У Пети повреждён палец. Проживающие в пансионате пришли на помощь и перебинтовали палец. Печальный парень повеселел.

Н

На нашей набережной новострой. Он насчитывает несколько номеров.

Т

Тарас тосковал. Товарищ Тараса из театра травмировался.

С

Саша сорвал сирень. Сирень стояла в стакане. Сестра Саши светилась от счастья. Семья созерцала свет солнца в стакане с сиренью.

Р

Река разлилась. Разные растения разрослись в регионе. Родной регион развивается.

В

Я варила вишневое варенье. Вышло вкусно.

«Кожен звук промовляє до мене»

Звуки є частиною нашого життя. Ми ще від самого народження вивчаємо їх. Кожен звук ніби промовляє до нас.

Будь-яка мовна одиниця передається через звукове вираження. Навіть різноманітні емоції ми можемо виражати через звуки. Це як звукова система, через яку люди можуть спілкуватися, показувати своє задоволення або не задоволення, обурювання.

Д

Дід Денис дивиться на дерев`яну ділянку. Думку про дерев`яне днище дуже дратують. Дубові дощечки досить дорогі і далеко. Декілька днів добирався дід до дому. Далека дорога дратувала діда.

К

Катя куховарить на кухні. У казані кипить капуста. Крихітне кошеня ковтає крихти, що кидає Катерина. А курчата кричать коло кухні. Квочка кличе крихіток у курятник.

З

Зіна знайшла зайчика. Заєць злякано зиркав. Забавного звіра залишила залюбки. Зненацька забігла збентежена Зоя і зайчик заховався.

М

Ми малюємо майбутнє. Маленький Михайло мріє мандрувати морем. Малює моряків. Марійка милується малюнком Михайла, Марійкіна мрія – медсестра.

Г

Господарка Галина годує своїх гусей гелгочуть, голосять. Голодні голуби булькочуть на гільці. Господиня ганяє горобців гілкою. У глиняному глечики горох. Гусак гордо гелгоче.

С

Сивий Семен сушив сіно. Сіно стояло сухе. Старший син старанно складав у снопи. Сестра Софійка сиділа на снопах та спостерігала.

П

Прибіг Павло та приніс просо. Поля пересипала просо та поставила у піч. Павло пішов подивитись на поросят. Поросятка – пончики після проса!

«Кожен звук промовляє до мене»

Мова – це найбільше наше багатство. Без мови не буде людства. Завдяки мові ми співаємо пісні, читаємо гарні вірші та прозу.

Е

Елегантна експортація експертів. У етнографічній енциклопедії етикету та емоційному етюді естета.

М

Мишеня мчить від Мурки. Мурку мучає Мурчик. Мурчик і Мурка миються біля миски.

Н.

Наразі Надя найбільше нехочеться настаювати на своїй назві. Назва незграбна .
Назло Ніні Надя надрукує другу назву.

Л

Лелики летять над лугом. На лузі лілії. Лілії линуть до ланів. Лелеки летять на
лілії.

Я

Ялинка у Яні яскрава, яскрава. Біля ялинки Яринка з яблуком.

В

Віра Валері вязала вузли. А Валера від`зжав від ворот на високому верблюді.
Віра хотіла визвати вертоліт. Вона з вертоліта вивила вовка та вівцю.

О

Однажды Оля у озера одевала очки. Олег оглядивал Олю.

«Кожен звук промовляє до мене»

Мені здається, що вся природа зі мною розмовляє. Кожен звук промовляє до
мене, кожен листочок, кожна краплина дощу та роси хоче розповісти мені
щось. Я чую ліс, я чую степ, я чую хвилі моря. Вітер шепоче деревам лагідні
слова. Все це перетворюється у веселий діалог.

Лелеки люблять ласкаве літо. Не лише лелеки, а й ластівки.

Р

Ранок. Рознеслась радісна розмова: - «Розцвіли ромашки рясно». Раптом річка
розлилась, розшумілась. Ромашки розмовляли з родичами. Радісно на річці.

В

Вийшов віл випити води. Видивляється, вишукує. У воді видніють водорості і віддзеркалюються верби.

С

Сирим сірим степом стелиться сніг. Сніг сяє у сонячному світлі. Соловей співає спокійно. Сашко самостійно склеїв совеня. Сад синів стиглими сливами.

К

Красиві квіти красувалися в кошику. Катерина купала коричневого kota. В каструльці кипів куліш. Культура країни – це краса країни. Кріт крутився в кропиві.

«Кожен звук промовляє до мене»

Ми – люди, всі розмовляємо мовою, яка складається із звуків. Але звуками з ними може розмовляти все навкруги. Кожна букашка, кожна квітка або листочок на дереві, кожна пташка і звірюшка розмовляє з нами звуками, які ми також можемо розуміти. Маленька дитина, яка ще не може розмовляти мовою, розмовляє звуками і ми – дорослі їх теж розуміємо.

Висновком цього є те, що звук – це велика сила за допомогою якої теж можна спілкуватись і дуже добре розуміти одне одного.

К

Карнавал красивый красочный. Карина королева карнавала. Красивый купальник купила для карнавала. Карина куролесила в красном как кукла.

В

Весна. Васильки весной взбодрились. Весенний воздух всегда великолепен. Ветер весенний ветви вербы всколыхнул. Восторгаемся весне все вместе.

Д

Дети в деревне на дереве. День за днём детвора в деревне дурачатся. Дети делают доброе дело, дают дрова для дома.

Р

Реклама развешена в разных районах Ростова. Реклама разная реальная. Руководство разрешило расклеивать и рекламу, и разные рисунки ребят из Ростова. Ребята разрабатывают роскошные рамки для рекламы.

Л

Лена любит лепить лепёшки. Ложкой лепёшки не ложат. Ленивый Лёша ласково Лене льстит. Любят ленивые люди лежать на лежанках.

М

В магазине много модных маек. Маечки малиновые. Мальчики на машинах могут модничать. Маленькие мальчики милые и модные как и мальчики.

О

Оксана очень обворожительная. Она отдыхает на огромном озере. Однажды она обгорела, очень огорчилась. Отправилась об